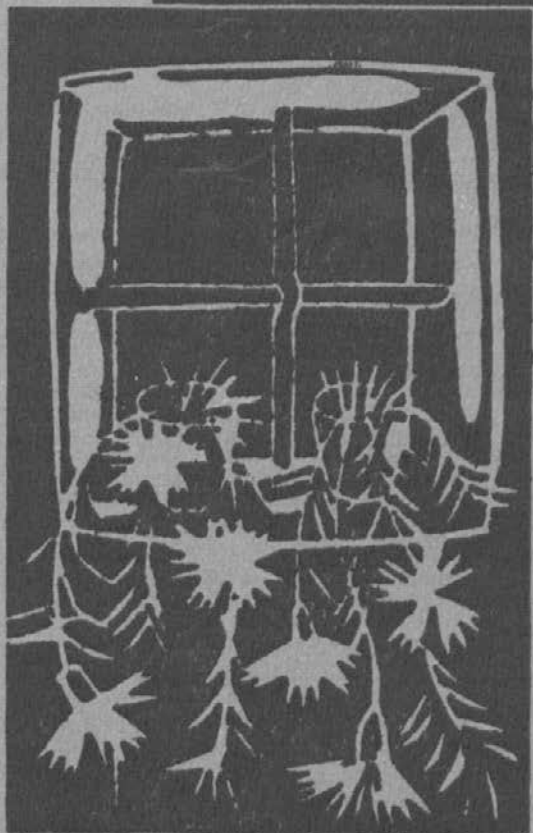

Registered at the G.P.O. Melbourne, for transmission by post as a periodical, Category A.

.....

LETO XXIV.
DECEMBER
1975

.....

MISLI

(Thoughts)

INFORMATIVNI
MESEČNIK ZA VERSKO
IN KULTURNO ŽIVLJENJE
SLOVENCEV
V AVSTRALIJU

*

USTANOVLJEN LETA 1952

*

Izdajajo slovenski frančiškani

*

Urejuje in upravlja
Fr. Basil A. Valentin, O.F.M.
19 A'Beckett Street, KEW,
Victoria, 3101. Tel.: 86 7787

*

Naslov: MISLI
P.O. Box 197, Kew, Vic., 3101

*

Letna naročnina \$4.00
(izven Avstralije \$5.00)
se plačuje vnaprej

*

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema

*

Tiska: Polyprint Pty. Ltd.,
7a Railway Place, Richmond,
Victoria, 3121

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni) — Cena vseh treh delov je \$7.—.

NEKJE JE LUČ (Vinko Beličič) — cena \$3.00.
V ZNAMENJU ČLOVEKA (Dr. Anton Trstenjak) — cena \$1.50

STARA IN NOVA PODOBA DRUŽINE (Dr. Anton Trstenjak — cena \$1.50.

ZAKONCA — SE POZNATA? (Vital Vider — cena \$1.00.

KO SE POROČATA — LJUBEZEN IN SEKS (Dr. Stefan Steiner) — cena \$1.50.

SKRIVNOST VERE — cena \$1.00.

TRPLJENJE KRISTUSOVO UTRDI ME — cena \$1.50.

Poglejte tudi imena knjig v prejšnjih številkah!

Priporočamo tudi angleško knjigo (žepna izdaja) SHEPHERD OF THE WILDERNESS. Življenjepišno povest o Frideriku Baragu je napisal Amerikanec Bernard J. Lambert. Bila bi lep dar vsakemu avstralskemu prijatelju. Cena en dolar.

VSEBINA:

Kaj nam pomeni božič? — stran 337

Svetonočno razpoloženje (pesem) — Vinko Beličič — stran 338

Pismo neznanemu človeku — Karel Mauser — stran 339

Takole so pisali o božiču — stran 340

Misli ob izseljenski nedelji — p. Bazilij — stran 341

Pogodba je potrdila meje — Iz Svobodne Slovenije — stran 343

Nocoj, nocoj . . . (pesem) — Silvin Sardenko — stran 343

Pšenični otep (Božična legenda) — S.G. — stran 344

Čikri — p. Hugo Delčnjak, Togo, Afrika — stran 347

P. Bazilij tipka . . . — stran 348

Izpod Triglava — stran 350

V času obiskanja . . . — stran 352

Adelaidski odmevi — p. Filip — stran 354

Večna vez (povest-nadaljevanje) — Karel Mauser — stran 356

Jubilejni letnik MISLI — stran 356

Naše nabirke — stran 358

Ob dveh vrednih knjigah — N.N., Gorica — stran 359

Izpod sydneyjskih stolpov — p. Valerijan — stran 360

Z vseh vetrov — stran 362

Kotiček naših malih — stran 364

Križem avstralske Slovenije — stran 365

NAROČI IN BERI!

KOGAR ZANIMAJO DOKUMENTARNE KNJIGE za razumevanje najtežjih let slovenskega naroda (1941—1945), lahko pri MISLIH naroči sledeče knjige:

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharskih dogodkih 1945) — Cena \$1.—.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Dokumentarna poročila očitvidcev zbral Tomaž Kovač. — Cena en dolar.

SVOBODA V RAZVALINAH — (Grčarice, Turjak, Kočevje) — Cena \$2.—.

PRAVI OBRAZ OSVOBODILNE FRONTE (II. in III. del) — Zbral Miha Marijan Vir, Argentina — Cena vsake knjige \$1.50

ODPRTI GROBOVI (II., III. in IV. knjiga dokumentov) — Zbral Franc Ižanec, Argentina — Cena vsake knjige \$2.—.

REVOLUCIJA POD KRIMOM. — Dogodke opisujejo pokojni žanski župnik Janez Klementič, Ciril Miklavc in dr. Filip Žakelj, Argentina. — Cena \$2.—.

BELA KNJIGA (izdana v ZDA) prikazuje razvoj 1941—1945 ter vsebuje 10.000 imen v tem obdobju pobitih Slovencev ter vrtnjencev iz Vetrinja. Cena \$5.—

Danes je vse to že zgodovina in jo je vredno iz vsob virov trezno prebirati in presojsati, četudi domovina te prilike ne daje niti študentom. Za nekoga, ki je študiral doma in ga snov zanima, knjige nudijo lepo priliko spoznati dobo tudi z druge strani.

KAJ NAM POMENI BOŽIČ?

ADVENTNI DNEVI se bližajo koncu — še nekaj dni, pa nas bo zajelo božično razpoloženje. Zajelo, sem napisal, zajelo kar samo od sebe, kot nas zajame sleherno leto odkar pomnimo. Toda v tem razpoloženju je toliko različnih odtenkov, ki so daleč od resnične vsebine božiča.

Zanimivo je poslušati ali brati odgovore, ki jih dobi za praznike na ulici novinar ali radijski reporter od mimoidočih na preprosto vprašanje: "Kaj vam pomeni božič?" Kako različni so in kako ubogi.

Začetek počitnic...

Naglica, pisanje voščil, nakupovanje darov...

Večer božične zabave in plesa in pijače...

Dan, ko je družinska miza polna dobrot...

Dan pričakovanja voščil in darov...

Spomin na mladostne božiče daleč nekje v preteklosti...

Dan, ko po starem običaju okrasimo drevesce...

Dan poleg velike noči, ko se le nekako spodobi, da gremo v cerkev...

Tako malo odgovorov vprašancev prikaže resnično vsebino božiča: **praznovanje rojstva našega Odrešenika**. Spomin onega prvega božiča v Betlehemu, od katerega izvira današnje štetje v dokaz, kako pomembno je bilo za vse človeštvo. Beseda božja je meso postala, zaživela med nami v človeški podobi, da se je v naše odrešenje pripravila za smrt na križu...

Da, resnična vsebina božiča je za resnega kristjana globoka in pomenljiva. Brez nje ni pravega božiča, pa naj bo božično drevesce v hiši še tako veliko, bogato in lepo, pa naj bo miza še tako obložena. Še jaslice ne pomenijo nič, če so le tradicionalna navada in jo danes ohranjamo otrokom v veselje, kaj več o njih pomenu pa mladim srcem ne znamo razložiti. Tudi se mi zdi tako nesmiselno priti za božič ali veliko

noč k maši, če nas cerkev vse leto ne vidi. Preskromna tradicionalna vez je to, če še hočemo veljati za kristjana in katoličana. Prav božič nam kar sam stavlja vprašanja: Kaj Odrešeniku res ni treba dati več kot obisk polnočnice? Kje je vera, ki naj bi bila živa in dejavna skozi vse leto...? Se je Odrešenik zame rodil zaman...?

Cerkev ima s svojim koledarjem praznikov poseben namen: vse leto nas vodi in nam prikazuje božje delo za nas. Od adventa preko božiča, pa do spomina Gospodovega trpljenja v velikem tednu ter nedelje vstajenja, do vnebohoda in binkošti. In tudi ostale nedelje v letu nam predstavlja božji nauk, ki naj napolni našo vsakdanost in da našemu življenju polnost in smisel. Samo v tej verigi božjega delovanja po Cerkvi zaživi tudi božič v vsej veličini svoje skrivnosti. Brez te celote je božična zgodba, pa naj gre človeku še tako do srca, le skromen izrez s sicer ljubko vsebino, a brez prave povezave in zato brez pomena. Še božje žrtve, da se je za nas sam Bog učlovečil, ne znamo v tem izrezu niti ceniti niti je razumeti, kaj šele izrabitii sadove božjega učlovečenja v svoj prid. Vse gre mimo nas — božič mine za božičem, vsak nam prinese morda nekaj verskih čustev, ki pa takoj oblede in izginejo v pozabo. In ko bo prišel naš zadnji božič, ne bomo ob njem prav nič bogatejši in zrelejši kot smo danes. Pač zadnji božič brez resnične vsebine...

In vendar: namen slehernega praznika je, da nas duhovno bogati, da nas približa Bogu. Uči nas razumeti božje načrte za vse človeštvo, katerega delček je tudi vsakdo izmed nas. Kaže nam neizmerno božjo Ljubezen, ki ji ni vseeno, kam gre naša pot. Ob tej božji Ljubezni se moremo sami vžgati in zagoreti — ne le v božičnih čustvih, ampak v volji, ki naj spremlja

in spreminja naše vsakdanje življenje. Ob smislu božiča najdemo smisel lastnega potovanja skozi teh nekaj let, ki so nam dani na razpolago. Prav to in samo to nam prinaša tudi mir "ljudi, ki so Bogu po volji", mir, ki so ga božji poslanci oznanili v tisti prvi božični noči.

Vesel božič si voščimo. Naj bi bil zares vesel — z obilico milosti, ki smo je tako lačni in žejni, pa včasih kar ne znamo odpreti svojega srca zanjo. Vsaj poskusimo, ne bo nam žal! Prevzela nas bo zavest, da se Jezus takrat v Betlehemu za nas le ni rodil zastonj. Tak vesel božič vsem, prav vsem!

Svetonočno razpoloženje

S slamnate strehe ledeni curki visé.
Ozka gaz gre v vijugah iz sadovnjaka
k sosedom. V vseh domovih luči goré.
Bele dobrane drhtijo v mesečnem svitu,
čeznje gre daljno pritrkovanje zvonov.

V naši sobi po brinju sežganem diši
in orehah.

Mati z rožnim vencem ob peči kleči,
s starim glasom poje pesmi o Rojstvu.

Moja duša v božični resnični privid
je zamaknjena, noče nič več,
vse bolečine so v meni splahnele.
Iz jasec je topli svit
oblil mi sanjavi obraz
in me vsega je obsijal.

Nocoj je tako domače povsod,
lahkó bi od same sreče umrl.
V skromna, majcena srca Gospod
šepeče nocoj in jih blagoslavlja...
Skoz okna nas gledata mir in ljubezen.

VINKO BELIČ

Slikal M. Gaspari

OBILO MILOSTI
OB PRAZNIKU MIRU
IN NOVEM LETU
ŽELE VSEM —

UREDNIŠTVO
IN UPRAVA
MISLI,
SLOVENSKI
DUHOVNIKI
IN SESTRE
TER VSI NAŠI
POSINOVLJENI
MISIJONARJI!

TAKO LEPO je pisati pismo človeku, ki ga ne poznaš, ki si ga samo predstavljaš in dvomiš da bi ga kdaj v življenju srečal.

Nocoj sem sam z družino v tej sobici. Dolg hodnik je pred vrati in še ves diši po kadilu in žegnani vodi. Tako nekako, kakor po nauku v cerkvi, ko se vonljiv dim zaprede med oltarno cvetje in truden leži ob nogah pozlačenih svetnikov. Na koru diši, pod leco, med starimi klopmi, na lestencih in na motnih šipah in kakor skoz koprno je videti božje oko iznad glavnega oltarja. Še vrvi v zvonici diše, še stopinje stare ženice, ki zadnja odhaja iz cerkve.

Tako je nocoj v moji sobici. Žena spi, otroka tudi. Mirno dihajo in njih sapa diši po kadilu. Jaz bedim kakor Jožef. Zagrnil sem Helenco, zakaj mrzlo je pri meni, čeprav kadilo še vedno moli pred vrati. Rotija s stisnjenimi ročicami spi v vozičku, ustka kakor drobna jagoda.

Prav dobro poslušam. Mežim, toda vse vidim. Daj mi roko in pojdi z menoj! Mesec visi nad Stražo in Blejsko jezero je zaledenela plošča. Gmajne so tihe in bele, kakor v vato položene. Sedaj ne smeš spregovoriti besedice. Obstaniva na gazi, moj dragi neznanec, in skleniva roke. Zvezde so nad nama in noč je prozorna. Zrak je prepojen s čudno vonjavo. Mirno stojiva, da ne hrstne snežena gruda. Večnost je naslonjena na grajsko streho. Jo vidiš? Svetniški stavec s štolo, ki naslonjen na drobno, križasto pregrajo spovednega okenca, posluša grehe sveta.

Pst!

V bronu cerkvenih zvonov drhti. Prav nalahno. Slišiš? Kakor bi otrok božal strune pozabljenih gosli.

Zdaj boš slišal godbo mojih zvonov, božično pesem mojega doma. To niso navadni zvonovi, to smo mi, hrepenenja naša, ki so obešena na jarme.

Čuješ?

Blejski zvon. Kakor bi nekdo igral na srebrno piščal iz pravljic. Si slišal kdaj že tak glas? Nikoli, zakaj ni ga nikjer več. Samo za samo božično noč se izlušči iz tega zvona kakor biser. Jutri bo drugače pel. Počakaj, zdaj naju bo zalilo zvonjenje od vseh krajev.

V Ribnem zvonu. Prisluhni! Čez Stražo drse glasovi, kakor bi žuborelo iz orgel. Gospod Janez sloni na oknu v starinskem talarju in se

pismo neznanemu človeku

KAREL
MAUSER

smehlja. Ti ga ne poznaš. Droban, star. Si ga slišal, kako je vzdihnil?

Sedem Samarij, kako lepo zvonu!

In to? Iz Zasipa, prijatelj. Čez Gmajno se nosijo glasovi mimo pokopališča na Jamnah, prav do blejske cerkve. Na drugem koncu padajo v Piškovco, da se srečajo z glasovi žirovniških zvonov in da z njimi odpotujejo buditi zvonove v Lesce in Begunje, v Radovljico in prav do Brezij.

Slišiš šumenje židanih rut? Toplo je po hišah, kadilo pod stropom in zdaj bo treba ven v mraz. Okna v župniščih so svetla, potice diše po vseh gazeih in mize so pregrnjene z belimi prtji.

Pst!

Zdajle bo Potokarjev Nace prislonil lok na violino, da bo zadržtelo po cerkvi, kakor bi nekdo s previdno, ljubečo roko naravnal slap nageljnov čez kor.

Božična igra.

V prvi klopi sedi Benka. Sedemdeset let ima,

pa vidiš, da ima nocoj oči petletnega otroka. In Jernejevec in Ožbovec in Obram in Devš in Mrkovec in Vižar. Sami gruntarji. Poglej jih, kakor da so iz voska. Mrkovec briše solze z mahnih bukvic.

Ne govori!

Tako lepo je pisati pismo na sveti večer neznanemu človeku. V sobici imam mrzlo in otročiča spita. Daj mi roko, neznanil!

Srečen božič!

Zvonovi slovenske cerkvice oznanjajo praznik . . . (Poljane nad Škofjo Loko)

CERKEV je žarko razsvetljena. Tudi na velikem lestencu gore sveče. Vse je, kakor da se je bil Jezus rodil prav ta večer.

Srce se vzdrami, vzdigne se, gre samo, visoko, visoko, vse polno sreče, ki ji ni mere ne imena.

Luči trepečejo v višavah, ki se vijejo kakor bela megla proti stropu. Kor odmeva oltarju, ena sama radostna pesem, ki se razlega iz daljave v daljavo.

Pred štalico kleče pastirji in prepevajo. Visoko nad njimi sveti mirno zvezda repatica. Noč je svetla kakor dan.

IVAN CANKAR

O NOČ NEIZMERNE SLADKOSTI! Kolikor je src po slovenski domovini in po širnem svetu, toliko pesmi ti je pelo. Kolikor rosnih biserov pomladi na trati zeleni, toliko solza nebeške radosti je izplakalo to noč ljudstvo ob Triglavu, od turških dni do danes. Toliko ur v enem letu! Toliko gorja.

V teh dremotnih večernih urah so pozabljene skrbi in bridkosti. En večer odtehta breme leta in let. Kapljica nebeskega usmiljenja pogasi strahove srda in jada, zabriše kesanja gore in madeže preteklosti.

Vsa zemlja je Betlehem, vsi ljudje so otroci . . . Vsi? O Bog, kaj bi počeli sinovi slovenske matere, da nimajo slovenskega božiča, svojih božičnih pesmi, polnočnice, jaslic in svojega upanja v večno živega Boga in Odrešnika sveta Jezusa Kristusa.

IVAN PREGELJ

SVETA NOČ, blažena noč . . .

Od kdaj si spočeta, ti skrivnostna noč? Od kdaj pričakovana, od kdaj zaželeno, kolikokrat hrepeneče prerokovana — ti sveta noč, blažena noč? Iz vseh duš bednega človeštva so poganjale tvoje kali, v umu modrijanov si se lesketala kot daljna lučca, v srcih pastirjev si brlela, po pergamentih božjih videcv si bila oznanjena . . .

Sveta noč, blažena noč!

Skoraj dva tisoč let stara in vedno mlada; velemesta so se sesula v prah, a ti, noč, žariš. Kraljestva so padla, ti vstajaš vsak božič pred nami živa in blagoslovljena. Človeštvo riže in se vije v bojih in bolečinah, ti ljubo prepevaš: Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje! Zares, mir v svetu bo ljudem le, če je v njih volja do miru.

Sveta noč, blažena noč!

FRANC S. FINŽGAR

MISLI OB IZSELJENSKI NEDELJI

P. BAZILIJ

NEDELJO PO BOŽIČU, ki je v cerkvenem kalendarju posebej posvečena SVETI DRUŽINI, praznujemo Slovenci v domovini, v zamejstvu in v zdomstvu kot IZSELJENSKO NEDELJO. Prav ob misli na božjo družino, ki je morala pred preganjalcem Herodom bežati v Egipt, v tuje kraje in drugačne razmere, med ljudstvo drugačnih navad in jezika, je verniku doma spomin na slovensko izseljenstvo še bliže. Vsem vernim slovenskim beguncem in izseljencem pa je zgled božje družine tolažba in duhovna pomoč, saj je morala preko istih težav in preizkušenj kot oni sami. Izseljenska nedelja je vsakoletni dan slovenske Cerkve, ko se Slovenci doma in na tujem nekako tesneje povežemo med sabo, pa naj bodo razdalje še tako velike in morja med nami še tako globoka. Po vseh farah domovine ta dan posebej molijo za nas, da bi v tujini ne pozabili svojega rojstnega kraja, svojih domačih — da bi ostali zvesti veri in narodu, katerega ime nosimo.

Dolga procesija nas roma po svetu izven matične domovine. V Evropi se število Slovencev suče okrog 90.000, povečini mladi in delavni ljudje — morda četrtnina ali vsaj petina dela zmožnih Slovencev povprečne starosti od 20 do 45 let. Med njimi je 75 odstotkov poročenih (žal precej ločenih od svojih žena in otrok, ki so doma), 66 odstotkov moških — sila, ki bi jo domovina z urejenimi gospodarskimi razmerami silno potrebovala. Po raznih evropskih deželah bi jih razdelili nekako takole: Anglija 1.000, Avstrija 8.000 (zamejski slovenski Korošci seveda niso vključeni!), Belgija 2.000, Francija 20.000, Italija 4.000 (tu naravno niso vključeni zamejski Slovenci Julijske Krajine in Benečije!), Nemčija 50.000, Nizozemska 800, Švedska 3.500 in Švica 5.000.

Največ naših izseljencev ima seveda Severna Amerika (ZDA in Kanada), kjer poleg tisočev povojnih beguncev in izseljencev vodijo po številu staronaseljenci: že kar nekaj generacij jih je. Celotno število mora biti blizu četrtilijuna. Južna Amerika naj bi imela okrog 40.000 Slovencev in so razdeljeni nekako takole: Okrog 30.000 jih je v Argentini, kjer močna povojna begunska emigracija s številno inteligenco v zdomstvu kulturno najuspešnejše deluje. Brazilija naj bi imela 5.000 slovenskih izseljencev, Urugvaj 3.000, ostale južnoameriške države 1.000. Za Avstralijo računamo kot najprimernejšo številko slovenskih izseljencev 20—22.000. Točnih števil ne pri nas ne kje

drugje po svetu ni mogoče dognati. Mimo slovenskih beležk je šlo v teku let mnogo rojstev in smrti, pa tudi mnogo prihodov novodošlih — pri tem dela slovenskemu kronistu težavo zlasti skupno ime "Jugoslavs", pod katerega nas tako brezbrizno mečejo mnoge nove dežele. Dejstvo je: kamor koli greš po svetu, na katero koli celino stopiš, katero koli državo pod tem božjim soncem obiščeš — povsod najdeš Slovenca.

V zgodovini slovenskega izseljenstva zaznamo v glavnem štiri vale. Prvi je bil proti koncu prejšnjega in v začetku našega stoletja s ciljem — Amerika. Po skrbno pregledanih statistikah imamo v tej še avstrijski dobi (od 1857 do 1914) nič manj kot 280.000 odhodov iz Slovenije preko morja. Večina je odhajala z namenom, da v tujini nekaj zasluži ter s tem reši svoje kmetije doma prodaje in propada. Žal ista statistika tudi pokaže, da se jih je le 30 odstotkov zares tudi vrnilo v domovino. V tem prvem obdobju smo torej izgubili 196.000 Slovencev za tujo zemljo, kar pomeni 3.440 ljudi na leto.

Drugi val spada v novoustanovljeno kraljevino Jugoslavijo po prvi svetovni vojni, od leta 1919 do 1939. V zdomstvo (v glavnem v Severno in Južno Ameriko, Francijo, Nemčijo, Belgijo) je odšlo 44.700 Slovencev. Povratnikov je bilo komaj 10 odstotkov, kar pomeni za slovenski narod izgubo 2.000 ljudi na leto. Ta številka bi morala biti še večja, če bi ji prišteli tudi izseljence iz slovenskih krajev pod Italijo: zaradi žalostnih razmer doma so se umikali v tujino, zlasti v Egipt.

Tretji val predstavlja ideološko emigracijo, begunstvo desetstisočev pred komunizmom. Ti izseljenci so zapustili domovino v letu 1945 in so tudi v naslednjih letih novega režima bežali v tisočih preko meje. Begunska taborišča Avstrije, Nemčije in Italije so jih bila polna. Iz njih so emigrirali v svobodne dežele preko morij, le malo — večinoma starejši in bolni — so ostali po evropskih deželah. Sledil je še četrti val izseljenstva po letu 1962, ko je Jugoslavija, prisiljena po gospodarskih polomih in brezposelnosti, na široko odprla vrata ter dovolila redni odhod predvsem v zahodno Evropo. S tem se je pričela doba naše povojne ekonomske emigracije — za večji in boljši kos kruha,

pa z željo v srcu po vrnitvi z avtomobilom in denarjem. A ti povratki niso v nič manjši nevarnosti kot so bili med prvimi slovenskimi izseljenci v začetku stoletja.

V dobi od 1945 do 1972 imamo, če odračunamo nekaj tisoč povratnikov, število slovenskih emigrantov 192.500, kar bi za to obdobje pomenilo 7.100 ljudi na leto.

Ko primerjamo med sabo gornje številke, je slika naše narodne tragedije živa pred nami: pod avstrijskim jarmom izguba 3.440 izseljencev letno, pod diktaturo srbskega kralja Aleksandra 2.000, pod novo "svobodo, enakopravnostjo, bratstvom in edinstvom" pa porazno število izgube 7.100 Slovencev letno... Tudi absolutno število emigrantov je v obdobju po drugi svetovni vojni višje kot v stari Avstriji v vseh 67 letih izseljevanja. Žalostno in porazno je, da v času tako majhnega naravnega prirastka doma izgubljamoljako toliko svoje krvi v zdomstvu. Čisto naravno s tem naš narod peša in hira, zlasti še ob statistiki, da se v Slovenijo bolj in bolj vseljavajo člani ostalih jugoslovanskih narodov (vsak peti delavec v Sloveniji ni več Slovenec!) ter s slovensko krvjo doma ustvarjajo na naših matičnih tleh nova ognjišča mešanih zakonov...

Ni namen tega članka iskati krivdo množičnega izseljevanja zadnjih let, četudi so dejstva na dlani. Eno je gotovo: ni bolj tragične poteze vodstvo slehernega naroda kot je ta, da tako rekoč izvaža živo blago, svojo lastno kri, v zameno za tujo valuto, ki naj rešuje domače gospodarske probleme. Nobeno uradno in organizirano delo med izseljenci, pa naj bi izgledalo še tako idealno (žal iz vsakdanje prakse po tujini vemo, da so tudi s tem zvezani drugotni motivi!), ne predrugači te resnice. Ne uničijo jo izseljenski pikniki doma, ne pohodi ansamblov med zdomce, ne doma tiskan izseljenski list kvalitetnega papirja in lepih slik ter osladnih besed — vse to prinese morda nekaterim užitek (matični deželi pa tujo valuto!), resnična ljubezen do izseljenstva pa je ob preteklih dejstvih za mislečega zdomca kaj dvomljiva. Zato smo še bolj hvaležni slovenski Cerkvi, ki s svojo vsakoletno izseljensko nedeljo in svojimi izseljenskimi duhovniki kaže svojo resnično skrb za slovenske zdomce po širnem svetu. Ni ji vseeno, če se utapljuje v tujem morju narodno in versko.

Zdomstvo skriva nevarnosti, tako za narodnost kot za vero, ki smo jo prinesli od doma. Okolje z visokim standardom in moralno okuženim ozračjem tolike odtrga od živega krščanstva, izruje jim iz srca tudi narodno zavest. Svoboda zdomstva mnoge omami, da njenih meja ne vidijo več. Zlasti mladi samci se dostikrat nimajo kam dati: marsikoga zanese v beznice in pijanstvo, v dvomljiva znanja, včasih na pot kriminala... Problem mladih v zdomstvu je skoraj nasplošno brezcilnost — a kdor nima jasnih ciljev svojemu življenju, je v tujini izgubljen zase, za vero in za narod, kateremu pripada. Izseljenska družina pa

ima svoje probleme in se ji v tujini mnogo lažje zamajajo tla kot v domačem okolju. Žalostni so primeri poročenih, ki puste doma ženo in otroke, pa jim v zdomstvu omahne zvestoba.

Seveda so razni zdomski problemi drugačni pri nas v Avstraliji kot pa na primer v Nemčiji ali Franciji. Nekateri so tu večji, tam manjši, ali narobe: Delajo jih različne okoliščine, različna družba, različne možnosti... sto stvari igra pri tem posebno vlogo. Eno pa je gotovo: kjer koli in kakršni koli so ti zdomski problemi, rešitev je le nekako skupna.

V čem je ta rešitev? Na prvem mestu bi omenil **stalno vez z domačimi**. Ta se lahko pretrga na eni ali drugi strani. Prav v tem ima praznovanje izseljenske nedelje v domovini in zdomstvu svoj izredni pomen: znova se splete morda natrgana ali že strgana nit med domom in tujino, med tujino in domom. Drugo pa je **povezava med izseljenci samimi**: ob slovenski maši okrog izseljenskega duhovnika, v aktivnosti verskih centrov, po slovenskih društvih, ki naj vsekakor delujejo tudi kulturno, ne le družabno za cenene užitke pijače in plesa. Ne le pasivna udeležba pri raznih prireditvah, ampak tudi aktivno sodelovanje za skupno slovensko stvar! Kdor svoj čas v zdomstvu izrablja za skupnost, se ne bo zlahka izgubil.

Družine naj bi zlasti skrbele, da čuti narodno pripadnost tudi mladina. Naše slovenske šole bi imele lahko brez dvoma višje število učencev, več bi bilo lahko mladinskih prireditev, srečanj, izletov... V tem so gotovo odgovornejši starši kot mladina sama in največ zavisi od njih. V lastnem slovenskem izživljanju dostikrat zanemarjamo mlade slovenske krvi, ki potem nujno zavijejo na svoja pota.

Zdomski slovenski tisk bi moral podpreti vsaka izseljenska družina. Brez njega bo težko ostala narodno zavedna, brez domačega verskega branja bo utonila v morju zmešanih modernih pojmovanj. V zdomstvu naš tisk ni utesnjen v režimski kalup (razen če si sam izbere to žalostno pot!) domovine — prav zato lahko še bolj pripomore k narodni zvednosti. Saj smemo tu po vseh demokratičnih pravicah ohranjati svoja narodna izročila brez popravkov in vložkov nove stvarnosti doma. Prav menjava državljanstva pa nam našo narodnost, ki se ne menja nikoli, pokaže kot del nas samih in ji odtehta resnično vrednost. Slovenci smo ostali v stoletjih pod staro Avstrijo, Slovenci smo bili v stari Jugoslaviji in Slovenci moramo ostati tudi danes, naj bo doma ali v zdomstvu! Kaj bo prinesla bodočnost, ne vemo, a tudi takrat bo važno le to, da bomo zavedni Slovenci! Kaj nam je že v dragoceno zapuščino zaklical pisatelj Finžgar? "**Bogu otroci, domovini sinovi, nikomur hlapeci!**"

Le naj pohite naše misli na izseljensko nedeljo pod rodni krov, med domače, ki ta dan še posebej mislijo na nas. Znova pozivimo v svojih srcih zavest, da nas je rodila poštena slovenska mati. In tega nas gotovo ni treba biti sram, kjer koli po zdomstvu nas vodijo trudni koraki.

Pogodba je potrdila meje

Obveščevalni članek o pogodbi med Jugoslavijo in Italijo so MISLI vzele iz argentinske "Svobodne Slovenije", saj potrditev meje tudi nas vse zanima. Dotika se nujno tudi vprašanja slovenskega zamejstva, ki nam mora biti vedno pri srcu. — Ur.

V PONEDELJEK 10. novembra sta v Anconi na Jadranu jugoslovanski ministrski podpredsednik Milo Minić in italijanski zunanji minister Mariano Rumor podpisala pogodbo glede mej med Jugoslavijo in Italijo in s tem dokončno potrdila pred mesecem objavljeni sporazum. Kar se tiče teritorialne razdelitve iz leta 1954, je tedanje Svobodno tržaško ozemlje razdelila na cono "A", katero si je priključila Italija, in cono "B", ki pripada Jugoslaviji.

Glavna vsebina sporazuma je naslednja:

Dejansko stanje, ki obstaja na Tržaškem že od Londonskega sporazuma (1954), bo s tem tudi pravno priznано. Omenjeni sporazum je izročil Italiji v upravo severni obalni pas s Trstom kot cono A, Jugoslaviji pa južni obalni pas kot cono B. Coni bosta prišli s tem sporazumom v popolno oblast Italije oziroma Jugoslavije.

Morske poti bodo tako urejene, da bodo tudi najtežje italijanske ladje mogle pripluti po italijanskih vodah v tržaško pristanišče.

Vzdolž sedanje državne meje od Medje vasi do Peči bo prišlo do manjših popravkov meje v korist Italije. Vrh Sabotina bo pripadel Italiji. Baje ne bo pri tem prizadet noben zaselek.

Za boljšo povezavo med Goriškimi Brdi in Novo Gorico bodo zgradili novo cesto po pobočju Sabotina in odprli mednarodne prehode v Gorici.

Na področju med Sežano in Bazovico bodo na obeh straneh državne meje ustanovili pristo cono, ki bo uživala carinske olajšave. (Za zgraditev te cone bodo morali Slovenci v Italiji žrtvovati velik del zemljišča, ki so ga doslej dosti uspešno branili pred odtujitvijo.) Tu bo možno skladiščiti in predelavati

blago, ki ga prevažajo prek tržaškega pristanišča, pri čemer bodo mogli biti zaposleni državljani obeh držav.

Jugoslovani in Italijani, ki živijo na področju dose-danjih con A in B, se bodo mogli v teku enega leta po podpisu sporazuma odločiti za jugoslovansko ali italijansko državljanstvo in se izseliti. Za svoje ne-premičnine bodo dobili odškodnino.

S to pogodbo bo nehal veljati Londonski sporazum, obenem bo pa prenehal veljati tudi posebni statut za slovensko in hrvaško manjšino v bivši coni A in za italijansko v bivši coni B. A vladi zagotavljata, da bosta še naprej zaščitili vse narodnostne manjšine.

Človeku je hudo za vsak košček slovenske zemlje, ki pride tujcu v roke. A če je to edina pot za udrditev miru na nekem področju, potem se s težkim srcem v to vda. Nikakor pa ne morejo biti samo gospodarski razlogi zadostna cena za našo zemljo.

Jasno je, da mora matična dežela v vsakem primeru res vse storiti, da bo slovenska narodna manjšina v tuji državi povsem zaščitena. (Italijanski zakon o globalni zaščiti, katerega dva osnutka že dve leti tičita v rimskem parlamentu, še zdaj ni izglasovan.)

Najbolj pozitivna pri tem sporazumu je nova obveznost italijanske vlade glede slovenske narodnostne manjšine: Italija bo morala odslej priznati vsem Slovincem njihove narodnostne pravice. (Po Londonskem sporazumu so imeli največ pravic Slovenci na Tržaškem, manj Slovenci na Goriškem, nobenih pa Slovenci v Beneški Sloveniji in v Kanalski dolini.) Potem pa obveznost, da se uresničijo tista določila iz posebnega statuta, ki jih še niso izpolnili, ali pa jih izpolnili le delno (npr. glede šolstva).

NOCOJ, NOCOJ ...

Nocoj, nocoj je sveta noč,
Marija hodi mimo koč;
kdor ni doma, naj gre domov:
Marija nese blagoslov ...

SILVIN SARDENKO

Dšenični otep

Božična legenda

NESEL JE pšenični otep. Z obema rokama ga je držal, da mu ni padel z ramen.

Zapihal je mrzel veter. Bilo je štiriindvajsetega decembra popoldne.

“Zima je tu”, je vzdihnil Nahason, “dobri smo do srede februarja”. Obstal je in prijel otep krepkeje. “Dobro, da je prenehal vsaj dež, ki je prejšnji teden kar dobro zmočil zemljo. Zavel je mrzli veter. Ni ravno prijetno . . .”

Misli bi se mu bile vrstile dalje, da ga ni dohitel Kaleb, sosed.

“Oho! Kaj nisi na poljani pri čredi?”

“Saj vidiš, da ne”, mu je odgovoril skoraj zasmejljivo.

“Kaj nosiš ta otep? Pšenica, pšenica, ta velja!”

“I, prav imaš”, mu je odgovoril Nahason. Premišljeval je, ali bi kaj več povedal. Pa je že tako, da človek pove, kar bi sicer molčal, pove, če se nima drugega pogovarjati na potu.

“Veš, šel sem k bratu prav po pšenico”.

“In ti je dal otep?”

“Da”. Skomignil je z rameni: “Pšenice nimam, tat mi jo je odnesel, je rekel . . .” Zakašljaj je, ker se ni hotel kaj več meniti o bratu.

“Ej, tvoj brat je skopuh, navihan. Zlagal se je. Zakaj si mu verjel?”

“Ne vem. Rekel mi je: Vzemi tam deset oteпов. Nekaj je nekaj, nič ni nič. Pomagaj si, kakor si moreš!”

“Koliko pšenice bi ti bil moral dati?”

“Hm!” Spet mu je beseda zastala v grlu. Ni hotel opravljati brata.

“A?”

Znašel se je v sitnem položaju. Čeprav ni hotel, je vendar povedal: “Dva mernika”.

“Dobro te je nabrisal, haha!”

S krohotom je odhitel dalje.

Nahason je vrgel otep na tla, sedel nanj in se zamislil:

“V Betlehemu, v mestu, je par tednov sem vsak dan kot semenj. Ob vseh vetrov se hodijo popisovat. Težko je za tiste, ki so od daleč. Dobro, da sem blizu. Kočica tam na koncu naše poljane je sicer majhna, pa je moja. Tudi imam blizu našo pašo . . . Danes mi varuje ovce na paši Uriel; kos sira in kruha bo dobil . . . Ampak, kaj si je zamislil ta rimski cesar popisovanje? Mi smo Abrahamovi potomci, ne potrebujemo Rimljanov . . . O, kdaj pride Rešenik, da nas reši! . . . — Toda brat me je res opeharil; zdi se mi, da se Kaleb ne moti . . . Pa, naj bo potoženo Bogu! . . .”

Od nočnega bedenja pri čredi in od pota ter nerodnega bremena je bil truden. Zavil se je tesneje v že precej obnošen plašč; menda ga je nosil že stari oče. Gorkota in počitek sta ga zazibala v sladko spanje.

*

Nahason bi bil gotovo spal v pozno noč, da ga nista prebudila dva revna potnika. Tudi onadva sta bila trudna. Mož je vodil za povodec utrujenega oslička. Na njem je sedela mlada žena.

“Jožef, ne bo dobro za tegale, da bi spal kar sredi ceste v temni noči . . .”

“Ali misliš, Marija, da bi ga poklicala?”

Žena je prikimala.

“Hej, mož, ali boš kar tu prenočil?”

Jožefov doneči glas je Nahasona prebudil. Vzdignil se je, zazelhal in se zahvalil: "Bog naj vama poplača! Mislil sem le počivati, pa sem zaspal. Ne bi mi bilo ljubo, da bi se zbudil opolnoči tu na cesti. Kam pa vidva? Saj je že pozno". "Iščeva prenočišča. Ni ga v Betlehemu", je pojasnil popotnik.

"Ali sta se prišla popisat? Potem sta iz družine Davidove. To je žalostno, da potomci tako slavnega kralja ne dobijo koščka strehe za nočni počitek . . ."

Žena je vzdihnila. Za trenutek so vsi utihnili.

Začel je Nahason: "Kje pa hočeta dobiti prenočišče na tej poljani? Pastirji bedijo pod milim nebom na travniku. Če gresta k njim, se pogrejeta pri njihovem ognju; toda ne vem, če bo kaj počitka. Če hočeta iti v mojo kočo, prav, ali treba bo premeriti vso poljano".

"Saj so tu votline, ki služijo pastirjem za hlevčke?" je spraševaje odgovoril Jožef.

"Seveda . . . Toda . . . V hlevčku naj prenočita potomca kralja Davida?"

"Do tebe je daleč, trudna sva. Tudi je bolje, da sva sama. Nočeva ti delati nadleže".

"Vidim, da je božja volja, da prenočiva v hlevčku", je tiho pristavila Marija.

"Dobro", je povzel Nahason, "par sto korakov od tu je votlina, hlevček mojega prijatelja Manaseja. Ni dolgo tega, kar mu je vihar zlomil jelko tik ob njegovi hiši. Iz polomljenega vrha je dal napraviti jasli in jih postavil v hlevček. So prav čedne, snažne, so kakor nove".

Marija se je oddahnila: "Vedela sem, da nas nebeški Oče ne bo zapustil".

Mrak se je lovil z nočjo, ko so vstopili v hlevček.

"Glejte, voliček je tu, pa prav Manasejev", je vzkliknil Nahason. "Kako da ga je sem pripeljal s poljane?"

"Delal bo družbo osličku", je pristavil Jožef.

"Nebeški Oče je poskrbel", je dodala Marija, "glejte, za volička je prinesel Manase več kot dovolj sena. Če bi bil tu, bi najinemu osličku . . ."

"Manase je usmiljen. Na mojo besedo dajta od sena nekaj vajinemu živinčetu", je Marijo prehitel Nahason.

"Kako skrbi za nas nebeški Oče", je zase zašepetal Jožef. Prižgal je lučko.

"Ampak hlevček nima ležišča . . . Nata tale pšenični otep! Dovolj je velik: naj vama služi za ležišče", je dobrohotno ponudil njun spremljevalec in vrgel otep na tla.

Marija ga je hvaležno pogledala: "Nebeški Oče naj ti pomaga!"

V siju svetilke sta se srečala pogleda, Marijin in Nahasonov. Ta je ostrmel. Zdelo se mu je, da se je odprlo nebo; rajsko veselje je napolnilo njegovo srce. Tako dobrohoten, čist in nedolžen ter svet pogled! Nekaj trenutkov je ostal v tem svetem začudenju. Prekinila ga je Marija:

"Vso slamo nama hočeš dati? Vzemi jo vsaj pest s seboj domov — naj ti bo v blagoslov!"

Prvi trenutek si je Nahason mislil: "Čudno, kaj mi bo koristila pest slame, saj imam še devet celih oteпов pri bratu . . ." Pa se mu je misel obrnila: "Če mi ni bilo težko vzeti cel snop pri bratu, ki me je, kot je rekel Kaleb, ogoljufal — zakaj ne bi vzel in nesel pest slame, posebno ko je ta žena videti tako sveta in dobra in mi celo obljublja božje plačilo? . . ."

Vzel si je pest slame, se poslovil in odhitel preko poljane.

Jožef je razvezal otep in ga razrahljal. Velel je Mariji, naj se odpočije na zasilnem ležišču. Ta je odvila sveženj, vzela pleničke in jih položila v snažne jaslice. Voliček in osliček, ki sta stala blizu, sta te pleničke — vsled zime mrzle — grela s svojim dihanjem . . .

Marija je šepetala: "Tudi za to gorkoto bodi zahvaljen, nebeški Oče!"

Tudi Jožef je poiskal na slami počitka.

*

Proti polnoči se je v hlevčku zasvetilo. Nebeški Oče je poslal vanj svoje angelčke. Na ležišču so vzeli nekaj pšenične slame, jo lepo razvrstili v jaslice, čez so pregrnili snežnobelo pleničko. Pripravili so ležišče Sinu božjemu, ki je imel priti vsak čas na svet . . .

*

Sveto razpoloženje je Nahasona tako prevzelo, da je pozabil na svoje ovčke in živino na paši. V duši je donelo in pelo.

Ko je dospel v kočo, ni bil nič utrujen. Prižgal je svetilko. Pošiljala je medla žarke po revni sobici. A v duši Nahasonovi je bilo svetlo, kot da sveti zlato sonce na nebu . . .

"Pa kaj naj s tole pestjo slame?" se je spraševal. A ni še izgovoril do konca, ko je začuden zapazil, da je na vsaki bilki, na vsaki slamici klas. Pa lep, debel in poln, za deset drugih. Samemu sebi ni mogel verjeti. Mencal si je oči, ali ne vidi morda napačno.

Ni sanjal. Zares so bili klasi . . .

Pričel je meti klasje. Zrna so se mu usipala na roko, kot da vrejo iz žitnice. Mel je in mel, kup pred njim je rastel in rastel.

"Čudež!" je vzkliknil. "Kdo je ta žena? Naprej mi je napovedala, da mi bo tale pest slame v blagoslov. In njen hvaležni in blagodejni pogled, kako me je prevzel! To ni navadna žena . . . Kaj če . . ." Ni si upal misliti dalje.

Stopil je po prazno vrečo. Napolnil jo je do vrha, a je še ostalo. Vzel je še drugo. Tudi to je napolnil s pšenico, a še je bilo žita na tleh. Od začudenja se je kar tresel. Vzel je tretjo vrečo. Tudi to je napolnil.

Padel je na kolena. Povzdignil je roke in se pristržno zahvalil. "Moj Bog, preveč si me poplačal! Pa za tisti otep slame! Ni moja zasluga, le ona žena mora biti nekaj izrednega . . ."

V sladkem, doslej neznanem čustvu, se mu je topilo srce.

"Ampak, tu so tri vreče. Zakaj? Če bi bili dve, bi mislil, da mi je bila darovana ena zavoljo moža, ki ima tako sveto ženo, druga vreča pa zavoljo nje. Zakaj tretja vreča? . . . Če bi brat vedel, kaj mi je dal, kako mi je prinesel blagoslov njegov prazni pšenični otep . . . Več imam sedaj pšenice, kot če bi mi bil dal brat vso, kar mi jo je pritikal. Če bi ne bil vzel otepa, če bi se bil jezil in prepiral, bi ne bil mogel postreči svetima popotnikoma in zdaj ne bi imel toliko pšenice . . ."

Pogledal je skozi okno proti zvezdam: "Saj je že skoraj polnoč; kako hitro je minil čas . . ."

V naslednjem hipu je nebo zažarelo bolj kot beli dan — prav tam, kjer so čuli pastirji pri čredah. Tudi njegova je bila zraven.

Planil je iz izbe. Tekel je, kar so ga nesle noge. Spotaknil se je ob kamen, skoraj bi bil padel, zakaj nič ni gledal pod noge . . .

Že je bil pri pastirjih.

Tedaj se je še bolj zasvetlilo. Nebeška svetloba je objela njega in pastirje. Angel se je prikazal in rekel: "Ne bojte se, zakaj, glejte, oznanjam

vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v mestu Davidovem Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to vam bo znamenje: našli boste dete, v plenice povito in v jasni položeno . . ." In v hipu so bile pri angelu množice nebeške vojske, ki so Boga slavile in govorile: "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji!"

Ko so angeli odšli od njih v nebesa, so rekli pastirji drug drugemu: "Pojdimo torej v Betlehem in pogledjmo to, kar nam je oznanil Gospod!"

Nahason je bil ves iz sebe: "V plenice povito in v jasli položeno? . . . Ali ni morda to prav v hlevčku, kamor sem peljal ona dva potnika? Ali ni morda ona sveta žena mati Novorojenega? . . ."

Strah in veselje, razburjenje in neki sveti mir, vse to mu je napolnjevalo srce. Tekel je z drugimi pastirji proti Betlehemu.

Ni se motil. Prav v hlevčku, kot je mislil, je zagledal Dete v jasli položeno. Poleg pa ono sveto ženo in moža, ki jima je dal otep slame za ležišče; ono ženo, ki mu je svetovala, naj vzame pest slame s seboj . . .

Pastirčki so prinesli s seboj preprosta darila in jih poklonili Detetu.

Nahason se je ovedel. Prišel je praznih rok.

"Jaz pa nimam ničesar", je žalostno zastokal.

Marija pa ga je pogledala z milimi očmi. Velika duhovna radost mu je napolnila srce. Kakor v zamaknjenju je slišal Marijine besede: "Saj si dal, dal si nama, dal si Odrašeniku, ko smo bili najbolj potrebni . . ."

Angelsko petje je zadonelo nad hlevčkom.

Nahason je ves blažen s pastirji, z Jožefom in Devico Marijo molil učlovečenega Sina božjega . . .

S.G.

REVEŽE boste imeli vedno med vami, mene pa ne več dolgo... — tako je zavrnil Jezus hinavščino Juda. Juda se je namreč pohujševal nad "potratnim mazi-ljenjem", katerega je izvršila Magdalena kot izraz predanosti Odrešeniku. Kristus je mnogokrat enačil reveže samemu sebi in za dobrodelnost, izkazano kate-remu izmed najmanjših — siromakom —, se obvezuje, da jo bo on sam povrnil. Ni se težko prepričati, da celo v najbolj razvitih deželah žive reveži. Tudi naj- višji standard ni doslej izkoreninil bede posameznikov. Obstoje pa področja (kot naše v Togu), ki so v stanju kolektivne bede, kjer je nivo celotne družbe tako nizek, da ga lahko značimo z onim posameznih revežev bo- gatih dežel. Pa še v tej družbi kolektivne bede najdeš ljudi, ki jim družba ne dovoli biti del njenega "nor- malnega" življenja. To so vsi tisti, ki so na nek način in iz gotovega vzroka izključeni iz klana, naselja ali celo plemena. Klasičen primer takega izobčenja je Čikri, ki je star približno dvanajst let.

Fanta poznam že vsa leta, odkar sem v Kandéju. Njegovi starši ne bivajo daleč od misijonske postaje. Že kot petletni fantiček je pogosto zahajal na naše dvorišče. Nikoli ga nisem videl, da bi bil v družbi svojih vrstnikov, vedno je bil sam. Znal se je prijazno nasmehniti — a v naslednjem trenutku so se njegovi beli zobki že skrili, njegov obraz pa je dobil izraz strahu in negotovosti. Ko so njegovi vrstniki šli v šolo, je Čikri ostal doma. Hotel sem ga vtakniti v našo misijonsko osnovno šolo, a brez uspeha. Ni maral hoditi, bal se je ostalih otrok in njihovega odpora do njega...

Začel sem poizvedovati, kaj je vzrok fantove osam- ljenosti, posebno še potem, ko smo ga večkrat našli, da je spal pod avtom v naši garaži. To bi ga skoraj stalo življenje: ko se je p. Ludvik hotel navsezgodaj odpeljati, ni opazil Čikrija pod vozilom. V zadnjem trenutku ga je katehist Modest opozoril na nevarnost.

Nedavno se je Čikri ponovno pojavil zgodaj zjutraj na našem dvorišču kljub temu, da je močno deževalo. Noč je prespal na šolskem hodniku brez vsega — niti obleke ni imel. Naš p. France mu je dal kos obleke, poskrbel, da se je fant umil in da je dobil zajtrk. Potem je izginil in se zopet pojavil proti večeru. Da ne bi prebil ponovno noč na šolskem hodniku, sem mu odkazal prostor v našem misijonskem inter- natu za oddaljene šolarje. Naslednji dan sem mu na- ložil majhno delo na dvorišču: pometanje listja, ki je začelo odpadati. Čikri mi je že prej večkrat pomagal tudi na vrtu in se izkazal kot zelo priden. Med fanti našega internata pa je zaradi prisotnosti Čikrija za- vladalo veliko nezadovoljstvo: prav vsi so pokazali strašen odpor do njega. Sobo, kjer se je nastanil Čikri, so ostali fantje takoj izpraznili. Nihče ni hotel spati z ubogim fantom.

V čem je bil vzrok za vse to?

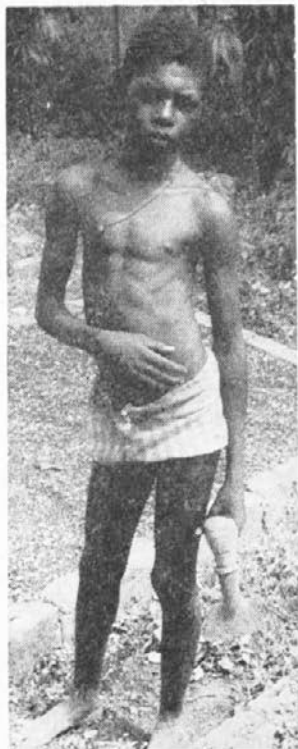
Čikri je epileptik: božjast ga meče. Samo v tem tiči vzrok, da je izključen iz lastne družine, klana. Vsa okolica ga preganja in se ga izogiba. Za plemo

ČIKRI

P. HUGO

DELČNJAK,

Togo, Afrika

Lamba bolezní namreč ne povzročajo nevidni mikro- bi, paraziti ali pa okvare posameznih telesnih struk- tur, ampak duhovna bitja, umrli predniki, maščevalni duhovi ter duše ljudožrcev. Tudi božjast spada v to kategorijo bolezni. Poleg tega praznoverja pa ima plemo Lamba tudi prepri- čanje, da je božjast zelo zelo nalezljiva bolezen. Oseba, ki je podvržena epilepsiji, ne sme ne jesti, ne piti, ne spati z drugimi

osebami. Še več: ko sem pred dnevi naročil fantom internata, naj počistijo travo na njihovem dvorišču, so gotova mesta pustili neočiščena. Zakaj? To so bila mesta, kjer so videli ali morda samo celo domne- vali, da je šel nesrečni Čikri na malo potrebo. Po njihovem prepričanju se tudi sam okužiš z isto bo- leznijo, če greš preko mesta, ki ga je onečastila božjastna oseba. Da se tak prostor "dezinficira", je treba zažgati slamo ali kaj podobnega, kajti samo ogenj prežene nevarnost okuženja...

Sedaj razumem, zakaj se Čikrija vse izogiba. Lahko verjamete, da njegovo življenje ni in ne bo rožnato. Njegov izraz preplašene živali ima svoj izvor prav v tem bedastem prepričanju o nalezljivosti epilepsije. Vsakdo se ga bo branil, kot se ga brani celo njegova lastna družina v bojzani, da se njegova bolezen ne bi prenesla na njegove brate in sestre. Težko bo najti človeka, ki bi ga sprejel, ki se ne bo dal vplivati "javnemu mnenju" in bo plaval proti silnemu toku tradicije.

Zaenkrat je Čikri pri nas. Ko končujem tole pisanje, ga vidim skozi okno, kako prevaža na našem dvorišču samokolnico trave. Vedno se bi našlo na postaji kako delo za njega, vendar v tem ni njegova rešitev. Treba mu je zagotoviti celo življenje in ne samo nekaj mesecev ali nekaj let. Treba je najti družino, kjer se bo počutil doma, kjer bo živel kot enakovreden član klana, okolja. Kako kruto zna biti včasih "javno mnenje" do posameznika...

P. BAZILIJ SPET TIPKA

1. decembra 1975

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.F.M.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-8118 in 86-7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House — 4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-9874

● Kar prehitro je prišel božič. Saj se mi zdi, da smo komaj lanskega pustili za sabo. Zopet se moram spraviti na **BOŽIČNI SPORED**:

MELBOURNE: Prilika za božično spoved je že v nedeljo 21. decembra pred osmo in deseto mašo, da razbremenimo naval pred polnočnico.

Sreda, 24. decembra, vigilijski božič: Prilika za božično spoved je v Kew ves dan, da le pokličete duhovnika v Baragovem domu. Zvečer se prične spovedovanje ob devetih, konča deset minut pred polnočjo. **Točno opolnoči:** pričetek polnočnice s procesijo — otroci v lučkami bodo spremili Jezuščka v jaslice, nato blagoslov jasic kot uvod v polnočno mašo. Po polnočnici je še prilika za spoved. — Polnočnica bo v lepem vremenu seveda pri luški votlini na prostem.

Četrtek, 25. decembra, BOŽIČ: Svete maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Če bo deseta ali popoldanska maša na prostem, zavisí od vremena. Spovedovanje pred vsemi mašami.

Petek, 26. decembra, Štefanovo: Maši v slovenski cerkvi ob osmih in ob desetih. Spovedovanje pred bogoslužjem.

Nedelja po božiču (28. dec.), ki je obenem **izseljenska nedelja in praznik sv. Družine**, ima običajni nedeljski mašni urnik.

Četrtek, 1. januarja, NOVO LETO: Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Spovedovanje pred mašami. Če bo deseta ali popoldanska maša na prostem, zavisí od vremena.

Na prvi petek (2. januarja) bo kot običajno tudi večerna maša ob pol osmih z blagoslovom.

Na prvo nedeljo v letu (4. januarja) praznujemo praznik razglasenja Gospodovega. Mašni red kot običajno na nedelje.

ST. ALBANS in okolica: Prilika za božično spoved v torek 23. decembra ob pol osmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega.

NORTH ALTONA in okolica: Božično spovedovanje

Tradicija slovenskega Miklavža se v naši dvorani ponavlja leto za letom . . .

na soboto 20. decembra od 6 do 7 zvečer v cerkvi sv. Leona Velikega.

NOBLE PARK in okolica (Springvale, Clayton, Oakleigh . . .): Slovensko spovedovanje v ponedeljek 22. decembra od 7 do 8 zvečer v cerkvi sv. Antona.

GEELONG in okolica: Božično spoved v svojem jeziku boste opravili v torek 23. decembra od 6.30 zvečer dalje. Cerkev sv. Družine, Bell Park.

Sicer ne spada v božični spored, pa vseeno bi rad iz preglednosti kar tukaj omenil: **na drugo nedeljo v januarju (11. januarja) običajne slovenske maše ne bomo imeli v cerkvi sv. Družine, ampak v Cankarjevi dvorani in sicer ob enajstih.** Za mašo me je naprosil odbor Slovenskega društva v Geelongu ter bomo z bogoslužjem združili tudi slovesnost blagoslova Cankarjevega doma.

WODONGA in okolica: Slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga East, na ponedeljek 22. decembra od 6 do 7 zvečer.

MORWELL in okolica: Na nedeljo pred božičem, 21. decembra, bomo imeli ob sedmih zvečer slovensko mašo. Prilika za božično spoved od šestih do začetka maše. Cerkev Srca Jezusovega.

HOBART, TASMANIJA: Slovensko mašo boste imeli **na nedeljo pred božičem (21. decembra) ob sedmih zvečer.** Cerkev sv. Terezije, Moonah. Pred mašo prilika za božično sv. spoved. Duhovnik bo med tasmanškimi Slovenci že nekaj dni prej ter bo po množnosti obiskal slovenske domove.

● Gornji spored bo vključen tudi v običajnem božičnem pismu, ki bo te dni odposlano na vse znane naslove. Za božični dar v prid oskrbovanja in izbolj-

šavanja našega verskega središča v Kew vsem dobrotnikom že zdaj iskren Bog plačaj! — Pismo bo izreklo tudi osebna voščila obeh patrov ter naših sester vsem rojakom, kakor so naša iskrena voščila k praznikom tudi v tej številki. Lahko ste prepričani, da se bomo vseh v molitvah za božič posebej spominjali.

● O letošnjem obisku Miklavža se ne morem poročati, kakor je pred nami še tudi **Mladinski koncert**. Lahko pa omenim prijetni piknik, ki ga je za našo Slomškovo šolo včeraj priredilo Društvo sv. Eme. Dva avtobusa mladine in staršev, pa še precej zasebnih avtomobilov nam je sledilo. Upper Yarra Dam je kaj pripraven prostor za piknikovanje v svobodni naravi.

● Na praznik Kristusa Kralja (23. nov.) smo imeli med glavno mašo slovesnost prvega svetega obhajila. Osem prvoobhajancev je prvič prejelo Jezusa in da ne bo zamere, bom povedal imena kar po abecedi: Mirjana Horvat, Egon Jakofčič, Andreja Lotrič, Tanja Repše, Peter Slavec, Tanja Srečo, Miran Vuk in Adrian Žele. Vsem želimo stanovitnosti v dobrem!

● Na petek 21. novembra smo iz naše cerkve zopet imeli pogreb in slovenski grobovi keilorskega pokopališča so dobili enega več. Pokopali smo **MARIJO TOMAŽ** r. Jeraj, ki je 18. novembra tako nepričakovano zapustila svojo družino: odpovedalo ji je srce.

Pokojna je bila rojena dne 25. marca 1927 v Rečici v Savinjski dolini. Z možem Otonom sta preko Avstrije emigrirala v Avstralijo v marcu 1966. Od štirih deklet je Marta, zdaj že poročena, delala v kuhinji Baragovega doma, pa tudi pokojna mama je nekaj časa pomagala pri nas.

Poleg svoje družine zapušča pokojna Marija v Avstraliji še dve sestri in brata. Vsem, zlasti pa Otonu in hčerkam, izrekamo iskreno sožalje. Pokojnično priložimo v molitev! R.I.P.

● **Zadnji čas** je za prijave za naše **TABORJENJE OB MORJU** (Mt. Eliza, Greyfriars). Dekleta bodo

prva na vrsti (od 4. jan. do 10. jan.), nato fantje (od 11. jan. do 17. jan.), tretji teden pa je pripravljen za mlajše obeh spolov (od 18. do 24. januarja). Vsaka skupina bo odšla na nedeljo po deseti maši izpred cerkve v Kew. Teden bo zaključen na soboto popoldne s skupnim piknikom taboriščnikov in staršev, ki bodo prišli po svoje otroke. Kdor udeležencev taborjenja nima transporta, bo zanj seveda tudi s tem preskrbljeno. Vabljeni so tudi mladina slovenskih družin, ki ne žive v Melbournu.

● Dve poroki smo imeli v naši cerkvi 8. novembra: Zakonsko zvestobo sta si obljubila **Ludvik Bunderla** in **Majda Zorjan**. Ženin je bil rojen in krščen v Kočevju ter je prišel v Avstralijo še kot otrok, nevesta pa je bila že tu rojena in krščena v St. Albansu. V čast jima je, da slovenščino oba dobro obvladata. — **Martin Gorše** pa je ta dan dobil življenjsko družico v **Kathryn Margaret Moroney**. Nevesta je avstralskega rodu, ženin pa je iz Sp. Brezovega pri Višnji gori, a rojen in krščen Ljubljčan. — Čestitke obema paroma!

● Krsti pa so tile: **Daniela** so prinesli 1. novembra; je sinko Antona **Čurina** in Angele r. Šafarič, Brunswick. — 9. novembra je občila krstna voda **Štefana**, ki je novi prirastek družinice Antona **Brne** in Cvetke r. Uršič, St. Albans. Iz istega kraja so prinesli tudi **Adrijana**, ki je razveselil družino Andrija **Rob** in Veronike r. Radikovič — **Peter Jožef** je bil krščen 15. novembra; prinesla sta ga Ivan **Hecceg** in Slavka r. Bajič iz St. Albans. Drugi krst tega dne je dal ime **Krištof Jason**, fantka pa je prinesla družina Draga **Škrobar** in Metke r. Slavič, Mt. Eliza. — Anton **Zrimšek** in Olga r. Schober v St. Albansu sta dobila **Moniko Katarinco**, ki smo jo krstili dne 22. novembra. — Dne 29. novembra pa se je pri krstu fletno smehljala **Evan James**: srečno starša sta James Rado **Korošec** in Monika Amalie r. Schneider, Sunshine. — Iskrene čestitke vsem družinam!

Prizor iz otvoritve Cankarjevega doma v Geelongu (25. okt. 75.)

Izpod Triglava

O TRIGLAVU je prinesla novembrska številka MISLI, koliko odpadkov so letos prostovoljni čistilci nabrali na njegovem vrhu in na poteh nanj: 1200 kilogramov. Gorniki, ki tako malo mislijo na ohranitev lepote narave, res ne zaslužijo tega imena. Brali pa smo letos v zvezi s Triglavom še o pravem vandalizmu: nekdo je ukradel triglavski žig, ki je bil v Aljaževem stolpu z verižico pripet na skrinjico, v kateri sta blazinica s tinto in pa knjiga za podpise imen obiskovalcev Triglava. Le čemu mu bo služil? Pripravil pa je s tem razočaranje marsikateremu planincu, ki bi rad z žigom potrdil svoj vzpon na najvišjo točko Slovenije. Potrdila sta zato začasno dajala Triglavski dom na Kredarici in pa dom Planika.

Za pravega gornika, ki ljubi planine, je tak vandalizem res nezaslišan. Je žalostno dejstvo, ki nima opravičila — vzbuja le strah, kam drvi moderni svet...

GOZDOVOM okolice Celja grozi uničenje. Nad 400 hektarov gozda so strupeni plini že uničili, na 10.200 hektarjih bližnjih gozdov pa je zaradi slabega ozračja poškodovanih že kakih 20 odstotkov drevja. Tako bremo v domačih časopisih, kjer je bila objavljena tudi uradna ugotovitev, da spuste celjske tovarne dnevno v zrak nad 3.000 ton žvepla. Najhujši onesnaževalec zraka je Celjska cinkarna s 64%, sledi ji Štorska železarna s 17%, njej pa EMO z 11%.

Poročilo govori samo o gozdovih. Kaj pa ljudje, ki vdihavajo okuženi zrak? Je to brez posledic, če celo drevesa umirajo?

MINERALNE VODE v Sloveniji še ne bo zmanjkalo. Letos so delavci Geološkega zavoda v okolici

Podplata odkrili doslej največje ležišče mineralne vode. S poizkusnimi vrtanji so šli 546 metrov globoko in ne zmanjka: po količini vode in plina naj bi bil ta vrelec tolikšen kot vsi dosedanja rogaški vreleci skupaj. Novi vrelec bodo priključili glavnemu cevovodu za Rogaško Slatino, kar ne bo težko, saj je izvir oddaljen od njega komaj en kilometer.

Naj še tu dodamo, da so naše mineralne vode zelo cenjene in iskane doma ter po tujini. Letos je dosegla v juliju nov rekord proizvodnja "radenske": 31 milijonov litrov mineralne vode in raznih brezalkoholnih pijač z mineralno vodo so napolnili v steklenice. Od tega je šlo en milijon litrov na tuja tržišča.

TUDI SLOVENIJA dobiva več in več mladih motociklistov, ki drve v skupinah po ulicah in so nevarnost za pešce; da bi bili bolj glasni, pa so svojim motorjem še sneli dušilce. Letos jim je Ljubljana napovedala boj; če jih že ne morejo spraviti s cest, vsaj to jim lahko ubranijo, da bi delali prekomeren hrup. "Bela Ljubljana" hoče ostati tudi "mirna Ljubljana" — da bi se ji le posrečilo!

NOVO MESTO je ime zadnji in največji ladji slovenske pomorske družbe "Splošna plovba" v Piranu, ki so jo letos zgradili na Japonskem in ima nosilnosti 34.800 ton. To je dvajseta ladja družbe, ki razpolaga z ladjevjem v skupni nosilnosti 300.000 ton.

Slovensko pomorstvo ima svoje začetke že pred nekaj stoletji. V pristaniščih Trsta, Devina, Kobra, Pirana in Reke je bilo vedno tudi določeno število slovenskih ladjarjev. Prva slovenska pomorska družba pa je bila osnovana leta 1917 na Dunaju. Njeno ime je bilo "Oceania", njen sedež je bil v Trstu in razpolagala je z desetimi ladjami. Po šestih letih se je preselila na Sušak pri Reki. Med zadnjo vojno je dala svoje ladje na razpolago za konvojsko plovbo med ZDA in Anglijo. Prenehala je v spremembah po koncu vojne.

MARKSISTIČNA ZGRAJENOST slovenskih učiteljev je zlasti zadnji čas velikokrat poudarjena v slovenskem tisku in raznih poročilih strokovnih svetov, kakor tudi v govorih funkcionarjev. To velja za vse vzgojitelje, od otroških vrtec in osnovnih šol pa do gimnazij in šveda za poučevanje na univerzah. Pa

TOBIN
BROTHERS
funeral
directors

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NORTH MELBOURNE,
189 Boundary Road, 329 6144
MALVERN,
1382 High Street, 50 4720
SPRINGVALE-DANDENONG,
505 Princes Highway, Noble Park, 546 7860
MENTONE,
3 Station Street, 93 2460
FRANKSTON,
232 Cranbourne Road, 781 2115
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

vse izgleda, da gre ravno ta pritisk vzgojiteljem kaj na živce. Lani je zapustilo učiteljsko službo v Sloveniji 380 kvalificiranih moči ter so morali zaradi tega začasno zapreti 23 podružničnih osnovnih šol. Letos pa se je število učiteljev, ki so zapustili poučevanje, od lanskega kar podvojilo: kar 718 vzgojnih moči je svoj poklic raje zamenjalo z drugo službo . . . Še seja strokovnega sveta za vzgojo in izobraževanje SRS, ki je 7. oktobra zasedala v Ljubljani, je to število označila kot "zaskrbljujoče veliko". Sklenili so, da čimprej odpravijo vzroke tako številnega odhajanja. Kje jih iščejo, niso povedali. Prav gotovo jih nočejo iskati tam kjer so: v zgrešeni idejni podlagi celotnega vzgojnega sistema, v katerem so učitelji celo proti svojemu prepričanju primerni pri vseh predmetih poudarjati idejo marksizma.

REKA SOČA velja med evropskimi strokovnjaki naravnih lepote za "naravni spomenik" in to čast je dosegla kot edina med slovenskimi rekami. S svojim velikim padcem ter globoko, na mnogih mestih v skalo vrezano strugo, je res pravi fenomen med rekami. Značilna je tudi njena železnomodra barva in bistrina vode, ki jo je v svoji pesnitvi "SOČI" tako lepo opeval tudi "Goriški slavček", pesnik Simon Gregorčič. Krasijo jo obilne naravne znamenitosti: pestri vodni prizori, korita, brzice, tolmeni, plitvine s prelepimi belimi prodišči . . . Nič čudnega, da velja za eno najlepših evropskih rek in smo nanjo lahko ponosni.

KOČEVSKA OBČINA je po svoji površini druga največja v Sloveniji. Pri tem pa ima prvo mesto kot najredkeje naseljena občina v domovini. Na kvadratni kilometer pride le 23 prebivalcev. Kot pravi poročilo, so po vojni preveč skrbi posvetili močno poškodovanemu mestu Kočevje, zanemarili pa so pri tem podeželje in mnogi večji okoliški kraji so ostali brez vsake industrije. Delavci so bili prisiljeni odhajati v druga mesta in pa v tujino.

LETOŠNJE AMERIŠKO POSOJLO za jugoslovansko kmetijstvo je na Slovenijo vrglo komaj svojo senco: od 50-ih milijonov so bili Sloveniji dodeljeni le trije milijoni. (Takih in podobnih "pravičnih" razdelitev smo Slovenci že vajeni in nas niti ne razočarajo več!) Od teh je družbeni sektor dobil 1,7 milijona, zasebni kmetje pa 1,3. Denar naj bi šel za boljši in večji razvoj živinoreje.

HALOZE nam je domače časopisje opisalo v kaj slabi luči — kot najmanj razvito področje Slovenije, kjer za kako izboljšanje kmetijstva ni bilo doslej skoraj nič storjenega. Kmetijski stroji so redki in večina haloških hiš je lesenih, starih ter razpadajočih. Haloški kmetje gledajo v bodočnost s strahom in nezaupanjem, saj pri vsem tem izgubljajo mladino, ki se seli v tujino ali v mesta. Mladi si postavljajo nove domove blizu svojih delavnih mest, svoj rodni dom

MELBOURNSKI ROJAKI

Potrebujete morda priznanega **TOLMAČA** za sodišče ali kako drugo važno zadevo?

Obrnite se z zaupanjem
na rojakinjo **JANJO SLUGA!**

48 SMITH STREET
ALPHINGTON, Vic., 3078

Telefon:
49-4748
41-6391

pa prepuščajo razpadanju, ker ne nese dovolj za življenje. Razpadajo celo nekoč bogate kmetije. Poročilo govori o taki kmetiji v Leskovcu, katere gospodar je svoj čas redil 40 goved in pridelal 600 hl vina letno. Škoda lepih Haloz! Zaslužile so si lepšo bodočnost.

50-LETNICO posvečenja cerkve sv. Nikolaja so praznovali v letošnjem septembru v Podsobotinu (Goriška Brda). Domačini so svojo farno cerkev za to slovesnost obnovili. Jubilejno mašo pa so darovali za žrtve, ki so dale življenje ob nemškem zračnem napadu pred 32 leti.

ZNANO JE, da Cerknisko jezero presahne dvakrat, včasih celo trikrat na leto. Ko voda odteče, konča po mlakužah na tisoče rib. Ribiška družina jih rešuje, v kolikor ji je pač mogoče. Letos so v poznem poletju rešili okrog 60.000 mladih ščuk, velikih do 45 centimetrov; in pa 2.000 ščuk, ki so bile večje od pol metra. Dalje so letos rešili pogina še eno tono in pol klenov ter kakih sto velikih krapov.

Malo čudno se pa le sliši, da ribiči ribam rešujejo življenja. Navadno ribe niso varne pred njimi . . .

TISKARNA

POLYPRINT
PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE, RICHMOND, VIC. 3121

TEL. 42-7417

se priporoča melbournskim Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

POGLED S TABORA je zares čudovit. Proti zahodu in jugozahodu se odpira pred opazovalcem plodna žitna dolina Ezdrelon vse tja do karmelskega gorovja. Na severu se v daljavi beli s snegom pokriti Hermon, pod njim se zrcali Tiberijsko jezero. Na vzhodu se razprostira jordanska dolina z glasovitimi Balfourovimi gozdovi, ki so jih Judje zasadili v čast temu lordu ter jih imenovali po njem. Kadar je zrak popolnoma čist, se more z vrha Tabora videti tudi Sredozemsko morje. Skratka: gora Tabor je prirodni razgledni stolp za vso Palestino. Nič čudnega, da je vrh skozi stoletja služil kot svetišče in kot trdnjava.

Romar stopi na Taboru skozi precej utrjen vhod iz dobe križarjev. Lep drevored vitkih cipres vodi prav do cerkve in samostana oo. frančiškani, ki tu vzdržujejo tudi gostišče za romarje. Razvaline okrog današnje veličastne cerkve pa pričajo o burni zgodovini preteklih stoletij.

Na gori Tabor je bila pozidana bazilika že v četrtem stoletju, za deveto stoletje pa nam povedo zapiski, da so bile na ravni taborskega vrha kar štiri cerkve, kraj je imel škofa in osemnajst redovnikov. S časom so baziliko povečali in pozidali benediktinsko opatijo, ki je bila obenem trdnjava v obrambo proti napadajočim muslimanom. Redovniki so morali Tabor zapustiti leta 1187. Malik al'Adil, sultan Damaska, je 1211/12 benediktinsko cerkev porušil ter iz vse taborske naselbine pozidal mogočno trdnjavo, ki so jo križarji zaman oblegali. Drugi vzroki so prisilili sultana, da je pet ali šest let kasneje trdnjavo na Taboru opustil. S pomočjo Friderika II.

Bazilika na vrhu gore Tabor

V času obiskanja...

so po letu 1229 kristjani Tabor ponovno sprejeli v svojo posest. Našli so seveda le kup razvalin, zato so na zahodni strani prvotne cerkve zgradili le malo kapelo. Leta 1255 so Tabor prevzeli usmiljeni bratje, a ne za dolgo: sultan Bibars je že leta 1263 ukazal uničiti taborsko redovno naselbino, ki je potem ostala v razvalinah in zapuščenah skoraj štiri stoletja. Malo romarjev si je v tej dobi upalo obiskati sveti kraj, a čim je bila pot količkaj varna, so frančiškani vsaj za vsakoletni praznik spremenjenja Gospodovega prišli iz Nazareta ter na vrhu Tabora opravili sveto daritev. Obenem so čakali ugodne prilike, da vrh znamenite gore vzamejo v svoje varstvo in rešijo krščanstvu. Končno se jim je s pomočjo zvez leta 1631 posrečilo dobiti od princa Fakhredina dovoljenje za naselitev na Taboru. Pozidali so samostan in romarsko hišo, današnja veličastna cerkev pa je bila končana šele 1924. Samo raziskavanje in odkopavanje ruševin je vzelo pol stoletja.

Kot toliko svetišč Svete Dežele je tudi cerkev na Taboru delo zaslužnega arhitekta Antona Barluzzija. Zanj je našel inspiracijo v romansko-sirske arhitekturi, ki je dosegla svoj višek v četrtem in petem stoletju. S svojim stilom starokrščanskih svetišč deluje sprva na zunaj malo hladno, dasi se po drugi strani nekako prilega starodavnim razvalinam, med katerimi stoji. Njena notranjost pa slehernega romarja z lepoto in poduhovljenostjo naravnost prevzame.

V apsidi nad glavnim oltarjem je čudovito lepo prikazan Kristus v svojem povečanju. Ko umetniško izdelan mozaik skozi okna obsijejo sončni prameni, se ti dozdeva, da Odrješnik nad vsem prostorom čuje v neki neobičajni svetlobi. Celo dnevna svetloba skozi glavni vhod daje Kristusovi podobi na mozaiku nadzemski sijaj.

Bazilika ima tri ladje, ki jih ločijo masivni stebri in mogočne arkade. Zanimivost za nas je lesen strop, ki na celotno notranjost zelo dobro deluje. Les je bil po posredovanju pokojnega taborskega frančiškana o. Ivana Frankovića pripeljan iz Jugoslavije. Ker je Jugoslavija v razdobju med obe-

"Ampak blizu NOVE ZAVEZE bo treba le ostati, ali pa nismo več kristjani. . ." Zadnji stavek p. Bernarda bralcem MISLI.

ma vojnama izvažala tudi precej slovenskega lesa, je prav lahko mogoče, da taborsko baziliko krasi les, ki je rasel v gozdovih naše domovine.

Akustika bazilike je odlična in občuduje jo sleherni romarska skupina. Saj nobena ne obišče cerkve, ne da bi v njej poleg skupno opravljene molitve tudi zapela. Koliko različnih jezikov je že odjeknilo od teh mogočnih sten!

Pod glavnim oltarjem je odprta kript, v katero pelje v vsej širini srednje ladje dvanajst stopnic. Tudi tu spodaj je čudovito okolje. Mozaiki na stenah predstavljajo Kristusovo spremenjenje ob učlovečenju, v evharistiji, ob smrti na križu in ob vstajenju. Tu so tudi dobro ohranjeni ostanki starodavnih zidov in oltar prvotnega svetišča, kar so odkrila dolgoletna raziskavanja in obenem potrdila, da je to pravo mesto spremenjenja. Skozi odprtino v tleh se romar lahko dotakne skalnatega vrha Tabora — prvotnih tal svetopisemskega dogodka.

V kapeli pod levim zvonikom je obešen primeroma velik in prilično težak lesen križ. Neki nemški romar ga je na svojih ramenih prinesel od doma (Altötting na Bavarskem) prav do taborskega svetišča ter s tem izpolnil svojo obljubo Bogu v zahvalo. Ime in letnico sem žal pozabil.

Obisk taborskega svetišča pusti na obiskovalcu neizbrisne vtise: nekako približajo ti božje veličanstvo. Spominjajo te na Mojzesa in Elija, ki sta prav tu pričala o Kristusu v imenu stare zaveze. Tabor je novi Sinaj: tu je Kristus postavil med Bogom in človekom, ki je tolikokrat nezvest, novo zavezo. On pa ostane zvest, četudi mi tolikokrat zaidemo na svoja pota, proč od Njega. Človeštvo si gradi "babilonske stolpe"; postavlja si bivališča, v katerih ni prostora za Boga. Ta Bog, ki je tako vzvišen, pa je obenem lju-

dem tako blizu. Kristus nam kaže pot. Naša pot je dobra in vredna samo takrat, če je Kristusova...

Severni del vrha Tabora je v posesti grške pravoslavne cerkve. Tu so pozidali svetišče v čast preroku Eliju na razvalinah starodavnega svetišča istega imena, ki ga omenjajo zgodovinarji križarjev. To prvotno cerkev je s samostanom vred porušil leta 1183 sultan Saladin, vse grške menihe pa pokončal. Prej omenjena benediktinska opatija južnega dela vrha je ta napad v siloviti obrambi srečno prestala, morala pa se je podati par let kasneje.

Na zahodni strani Elijeve crkve je ohranjena votlina, o kateri govori tradicija, da je služila za bivališče duhovniku Melkizedeku. Živel je v Abrahamovem času in kakih dokazov izven izročila o njegovem bivanju tu seveda ni.

ADELAIDSKI ODMEVI

Fr. Philip I. Feryan O.F.M.

Holy Family Slovene Mission

47 Young Ave., West Hindmarsh, S.A. 5007

Telefon: 46-5733.

SVETA
DRUŽINA
na steni
adelaidske
kapelice

MESEC NOVEMBER smo predvsem posvetili našim pokojnim. Obiskali smo vse grobove na štirih adelaidskih pokopališčih, kakor tudi v Berriju. Največ se nas je zbralo na prvo nedeljo na Cheltenham-pokopališču, kjer je tudi največ naših grobov. Na drugo nedeljo smo obiskali pokojne na Dudley. Za vse je bilo zgledno, ko smo na pokopališču našli 86-letno Rozo Maglica; kljub starosti je prišla na grob svojega moža. Na tretjo nedeljo smo bili na Centennial pokopališču, peto pa smo prihranili za West Terrace. Ganljivo je bilo tudi v Berriju. Marsikdo je prišel na pokopališče, da se je s tem spominjal grobov v domovini, ki jih ni mogel obiskati; spomnimo se pa pri takem obisku tudi lastne večnosti.

Nekateri pokojni nimajo tu svojcev. Drugo leto bomo morali nekaj njihovih grobov popraviti in malo bolj okrasiti.

*

Na četrtek pred prvim petkom je bil obisk večerne maše z blagoslovom sicer zadovoljiv, a bi bil lahko še boljši. Po bogoslužju smo videli slike iz življenja in smrti našega slovanskega brata, Poljaka bl. Maksimilijana Kolbeja, ki je dal v nemškem taborišču Auschwitz svoje življenje v zameno za življenje nekega družinskega očeta. Naslednje srečanje bo v četrtek 8. januarja, zopet ob sedmih zvečer. Tokrat bom po maši pokazal skioptične slike iz življenja Cerkve: O CERKVENIH ZBORIH. Služile bodo v uvod za februarско srečanje, ko bom pokazal potek II. vaticanskega koncila. Prav je,

da spoznamo svojo Cerkev in delovanje lastne verske skupnosti, kajti iz pravega spoznanja sledi tudi ljubezen do Boga in življenje po veri.

*

V mesecu decembru se bomo predvsem pripravili na dostojno praznovanje Kristusovega rojstva. Vse adventne maše nas pozivajo, da pripravimo pot Gospodovo v naša srca z vrednim prejemom zakramentov. Spovedovanje 24. decembra bo od 1 — 5 ure popoldne ter od 7 — 9 zvečer. Spovedovanja kasneje pred polnočnico ne bo.

Prestor za polnočnico že imamo: pripravili ga bomo kar na našem zemljišču za Misijonom sv. Družine. Za slučaj slabega vremena smo pa dobili že ti ponudbe: od uprave Ukrajinskega doma v W. Hindmarshu, od ukrajinske cerkve v Wayville ter celo od anglikanske cerkve na Holden cesti v West Hindmarshu. Pa morda bi bil celo Slovenski dom na razpolago za tako posebno priliko?

Na praznik Kristusovega rojstva bo druga božična maša v naši kapelici ob devetih zjutraj. Tretja božična maša tega dne (25. decembra) pa bo ob šestih zvečer v Berriju. Whyallo bom obiskal naslednji dan (26. decembra, Štefanovo); slovensko službo božjo bomo imeli ob sedmih zvečer.

Leto bomo zaključili v Adelaidi z večerno mašo ob sedmih na starega leta dan, 31. decembra. Na dan novega leta (četrtek 1. januarja) pa bo služba božja kot običajno ob desetih.

*

Redna služba božja je v naši kapeli vsako soboto ob sedmih zvečer, ob nedeljah (razen na četrto v mesecu) pa ob desetih dopoldne. Četrta nedelja nas še vedno zbere ob štirih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega.

Reden pouk za prvoobhajance imamo vsako soboto od 2 do 3 popoldne. Če bodo otroci pridni in se bodo pridno učili ter ne zamujali ali izostajali, bomo lahko imeli pri Sv. Družini kaj kmalu prvo obhajilo. Glavna odgovornost je seveda na starših. Za enkrat jih moram pohvaliti, da svoje otroke pridno vodijo k nauku.

*

Začeli smo že prve priprave za zidavo lurške votline. Upam, da bo naše središče pridobilo, ko bo tudi to delo končano. Prijavilo se je lepo število delavcev in prepričan sem, da bo hitro teklo. Če bo gotovo že za božič, res ne morem reči. Vem pa, da nas bo za delo Bog

blagoslovil in poplačal, Marija pa bo čuvala nad nami in prosila za nas.

*

Na Misijonu smo razbili eno steno in sem se kar čudil, da se Sveta Družina ni podrila. Celo gornji zid ni počil, ko so naši pridni delavci izbijali opeko in vlagali železno podporo. Tako bo naša kapelica nekoliko večja in bo morda zadovoljila nekatere, ki pravijo: cerkev Srca Jezusovega na četrto nedeljo je prevelika, kapelica Sv. Družine pa premajhna. Eno in drugo jim služi za izgovor, da ne pridejo blizu . . . Naj bo kakor hoče: pri službi božji se tudi vseh odsotnih vedno spominjamo v molitvi.

Kot sem omenil, se zaradi podrtje stene naša Sv. Družina ni podrila. Marsikatera družina pa se razdere in podere, če njeni zidovi ne temeljijo na trdnejši podlagi vere in ljubezni do Jezusa in Marije, ter nadvse velike požrtvovalnosti in zaupanja v božjo pomoč, kar nam je tako lepo pokazal sveti Jožef.

*

Moram omeniti, da je pri Misijonu sv. Družine vedno dovolj dela in se tudi vedno kdo javi, da bi kaj pomagal. Enkrat je treba porezati travo, drugič popraviti kako okno ali vrata, ali pa narediti kako izmed tisočev majhnih popravil, ki čakajo prostovoljca. Bog naj vsem sodelavcem povrne! Upam, da bo zlasti božič prinesel veliko božjega blagoslova v vsako našo družino po Južni Avstraliji.

*

Adelaidski slovenski "fantje" — četudi so seveda že vsi možje s svojimi družinami — se prav veselo smejejo ob zmagi, ki so jo pridobili v "The Eight-Ball Billiards Competition of S.A.". V semi-finalu so dobili dve igri ter v grand-finalu zasedli drugo mesto. "Kompeticija je bila zelo ostra in še posebej težka, vendar nam je uspelo, da smo se iz petega mesta povzpeli na drugo. Naše moštvo je zelo dobro, zlasti če pomislimo, da nas je Slovencev v Južni Avstraliji malo in smo vsi zelo zaposleni. Drugih narodnosti je veliko več", je rekel Stanko Trošt, kapetan moštva, in dostavil: "Tudi biljard vzame časa in vaje, pa dostikrat kak kozarček manj, da je roka bolj sigurna. Ponosen sem, da smo dosegli drugo mesto!" Moštvo nastopa v okviru Slovenskega društva pod imenom "Slovenian Club Billiards Team", njegove uspehe pa z veseljem pozdravljajo vsi južno-avstralski Slovenci. "Fantom" naše čestitke!

*

S tremi medaljami in šestimi častnimi potrdili v atletiki pa se ponša komaj osemletna Deborah Jakša, učenka 4. razreda iz Glenelga. Je vnukinja gospe Marte Jakša, ki že toliko let in tako potrpežljivo prenaša svojo kruto bolezen, zadnji čas v Woodville Private Hospital-u. Deborah res ne razume slovensko, saj je njena mama nemškega rodu. Pravi pa, da kar zavida atu in stari mami, ko se o njej kaj slovensko pogovarjata in ju ne razume (Morda jo bo ženska radovednost prignala k učenju očetovega jezika!)

Deborah ima športno bodočnost (četudi pravi, da bo

Naši "fantje" od leve na desno: Toni Gabršek, Nick Kodele, Jože Pahor, kapetan moštva Stanko Trošt, Lojze Ivančič, Milan Lukač, Jadran Jagodnik in Tone Ivančič.

frizerka!); tako mlada, pa je na letošnjih južnoavstralskih atletskih šolskih tekmah na Olimpijskem stadionu v Kensingtonu dosegla nepričakovane uspehe. Dobila je zlato medaljo s častnim potrdilom (60 m Sprint), srebrno (s častnimi potrdili za Hurdles, 70m Hurdles in 60m Sprint), pa še tretjo, bronasto (ter častni potrdili za High Jump ter 8 year Relay). Le pogledite jo na sliki, ki je prišla seveda tudi v dnevne časopise! Deborah zasluži tudi našo omembo in seveda čestitke!

*

Je še kaka posebnost na Misijonu ontembe vredna? Morda tole, saj smeh je pol zdravja: Naši papagajčki pridno in kar naprej čebljajo. Včasih jih poslušam in mi vedo veliko povedati. Zadnjič so gospe Golobovi

Takole pa Deborah "plava" po zraku . . .

povedali, da je nekdo našemu plemenitemu mačku rep strl. Sicer se o plemeniti mački krvi še nisem prepričal, prepričan pa sem o tem, da je maček v štirih mesecih vlovil eno samo miš. Vsekakor: glede strtega repa je gospa verjela papagajčkom. Ponudil sem se, da odnesem mucka k živinozdravniku na X-ray in tako dokazem, da le ni vse res, kar papagajčki povedo. Tega poskusa se je pa gospa le malo prestrašila in končno sva se zedinila v istih mislih. Saj bi se znalo zgoditi, da bi veterinar mene in njo poslal na X-ray možganov . . .

JUBILEJNI LETNIK začenjajo naše "MISLI" z novim letom: petindvajseto leto bodo pričele obiskovati slovenske izseljenske dužine po širni Avstraliji. Petindvajseto leto bodo že tudi potovale na vse konce sveta k posameznim rojakom in raznim izseljenskim uredništvom ter govorile o slovenski prisotnosti na peti celini.

Petindvajset let ni kratka doba, najmanj za izseljenski list. Veliko težav je bilo treba premostiti, da list še živi in vrši svoje poslanstvo. Vse izgleda, da težav tudi v bodoče ne bo manjkalo. Ravno ob jubileju čas za izdajanje lista ni najboljši: draginja, stalno višanje izdatkov, skoraj neverjeten dvig poštnine . . . Vse to je uničilo v zadnjih dveh letih že precej bolje stoječih revij in časopisov, kot pa je naš mesečnik . . .

MISLI je idealizem spočel in idealizem jih nadaljuje. Neplačano je delo urednika kakor tudi upravnika ter njegovih pomočnikov pri razmnoževanju naslovov in pakiranju izdaj; tudi sotrudniki ne pričakujejo honorarja za svoje članke. A poleg skromne naročnine (ki bo po resnem premisleku tudi prihodnje leto ostala štiri dolarje!) in nekaj stalnih oglasov naš list rešuje idealizem bralcev, ki naročnini v veliki večini pridenejo manji ali večji dar za TISKOVNI SKLAD. Brez teh darov bi MISLI svojega srebrnega jubileja ne mogle dočakati

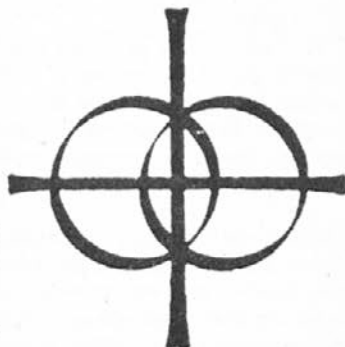
Ta dvojni idealizem — sotrudnikov in pa naročnikov — naj bi se ob jubileju še okreplil in razplamtel. S pomočjo prvih upam listu ohranjati značaj in pestrost, s pomočjo drugih pa upam vzdržati v finančnih viharjih. Pokažite ob jubileju svojo zvestobo listu s poravnavo naročnine in jubilejnim darom! Bog bo povrnil.

Iz vsega tega sva izluščila nauk: Papagajčkom ne smemo vsega verjeti, kar povedo! Preveč govorijo in tako pisano, kakor je pisano njihovo perje. Se pa še vedno čudim, da papagajčki kljub temu, da povedo toliko neumnosti, živijo v medsebojnem miru in ljubezni. Mi ljudje pa tega dostikrat ne zmoremo, čeprav smo mnogo več kot skromni papagajčki . . .

No, pa še enkrat: Naj Bog ljubezni in miru vsem prinese za praznike veliko notranje sreče in zadovoljstva, v novem letu pa tudi mnogo blagoslova!

KAREL MAUSER:

VEČNA VEZ

(4)

Tudi sneg se je ponujal. Od jezera je vleklo, da so oskubljene krošnje dreves kar opletale. Stari Peskar se je komaj še premaknil iz kuhinje. Kar naprej ga je zeblo. Tudi Jane je šla na poredko ven. Molzel je Matt kar sam, ker se je bal, da bi se ji ob kravah kaj zgodilo. Saj je imel časa na preteg.

Stari Steve je prišel vsak dan. Pomodroval je s starim Peskarjem, potlej pa vselej zalezal v hlev k Mattu. In je bajal o starih časih.

Kadar sta stala pred hlevom, mu je stari Steve kazal na gmajno.

— V tisti gmajni imaš grobove, fant.

Matt ga je splašeno pogledal.

— Tako ti rečem. Indijanci so Indijance tam pokopali.

— Kaj ne poveste, Steve!

— Sure, ti tega ne veš. Ampak sem sam videl, ko so našli kosti in sulice in puščice. Bojda so se nekoč Indijanci sami stepili med seboj. Eni so počivali, drugi pa so jih obšli in od zadaj napadli. Bilo je klanje in po tistem so jih pokopali Bog ve koliko. Vse v tisto tvojo gmajno.

Matta je bilo skoraj strah. Malo se je spominjal iz starih bukev, da so živeli Indijanci, da so se strašno radi topli in da je med njimi misijonaril Baraga.

— Ste kdaj videli Indijance? — je vprašal Steva.

— Well, videl sem jih že, pa niso bili več divjji. Spodobni ljudje so bili. Kakor jaz in ti.

Matt se je zamislil. Kako je življenje čudno. Obrača ljudi, poraja in uničuje. Todle, kjer so zdaj njive, so bile nekoč gmajne in po teh gmajnah so se plazili Indijanci, lovili divjačino, se topli med seboj in z belimi, se umikali, umirali in danes ima zemlja drug obraz — in kjer so bile nekoč gmajne, tam valovi

poleti rumeno žito. In to žito žanje človek, ki je prišel od nekod čez morje.

Omenil je to Stevu.

Stari se je nasmehnil:

— Sem že sam to premišljal. Tako mora biti. Ni šlo vse po pravici. Časi so bili taki.

Počasi je Matt spoznaval svojo zemljo, njene skrite koticke in vsak dan sproti je čutil, da mu je bliže srcu. Zdaj šele si je priznal, da spočetka vendarle ni bilo tako. Ne da bi ne ljubil zemlje. Rad jo je imel, rahlo valovito, zaraščeno, z gmajnami prepreženo, toda v srcu je bilo domotožje. Ko ni bilo Jane blizu, je zagrabil s prgiščem prst, jo drobil med prsti, duhal, težkal in pred očmi so vstali domači razori, ravni nekateri, drugi upognjeni kakor lemež. Prst doma je bila temnejša, todle je ilovnata, rumenkasto se sveti kakor listje na jesen.

In kar mu je bilo najtežje: spočetka ni in ni mogel dobiti zveze s to zemljo. Kakor da je gluhi in slep za vse, kar ima in kar mu ponuja. Kakor da s silo vrže iz sebe, njemu — tujcu. To ga je čudno peklo v srcu. Kakor da je zemlja podobna ljudem, ki jih je Matt srečal. Koliko jih je moral požreti spočetka, posebno tam v Pensilvaniji.

— Hurry up, you damn Polacki! — To je slišal kar naprej. Ni se mogel braniti, ko ni znal drugega kakor slovensko. Da ni bilo Bokalovega v Johnstownu, prvo uro bi pustil vse. Tako je le zdržal tiste mesece.

Zdaj je sam, toda tiste prve grenke ure so ostale globoko v srcu. In s to grenkobo je prišel na zemljo, v tej grenkobi je mislil na Kompolje, na domačo zemljo.

Počasi je prišel do zavesti, da je zemlja vendar boljša od ljudi. Zemlja ne loči ljudi, rodi tistemu, ki jo ljubi in varuje. Kakor doma. Če jo dobro orješ, če jo čistiš, ti bo rodila. Če jo zanemarjaš, jo bo zapadel plevel, robidje. V nekaj letih je kakor gozdna frata.

Vse to zdaj Matt ve in žal mu je, da še ni pomladi. Komaj se ponuja prvi sneg. Zima bo dolga in mrzel veter bo mesece dolgo bril čez polja.

Na tihem pa se veseli tudi zime. Zavoljo Jane. Skupaj bodo, kakor v gnezdu, čakali na otroka in na pomlad.

Ko bo oboje prišlo, bo Matt res srečen.

5

Za božič ni bilo snega. Toliko ga je nekoč namedlo, da so bila tla kakor malo potresena z moko.

Kmalu po božiču pa ga je nanese. Koj zjutraj je kazalo, da bo snežilo, toda oster veter je bril oblake z neba in jih cel dan gonil na vse strani. Pozno popoldne pa se je veter pričel ustavljati, oblaki so stisnili še zadnje modre line, drevje je komaj še trepetalo in potlej so se počasi zavrtle prve snežinke.

Jane je gledala skoz kuhinjsko okno.

— Sneg, Matt, — je pokazala s prstom.

Matt ji je gledal čez ramo. Ni gledal toliko snega, bilo mu je prijetno ob Jane, ki se je zveselila snežink.

— Zdaj ne bo treba iti nikamor več, — je krehnil Peskar. — Drva imamo. Doma je vse.

— Hvala Bogu, — je rekla tiho Jane.

Tako se je pričela prava zima.

Kmalu po novem letu je nesreča zadela starega Steva. Mladi je pil nekje v Clevelandu in ga cel teden ni bilo domov. Stari se

Razumljivo je tudi tole: čim več je plačanih naročnikov, tem lažje je listu tudi živeti. MISLI izhajajo danes v nakladi 1700 izvodov — razumljivo je nekaj brezplačnih, žal pa med naročniki tudi kar precej dolžnikov. Dvignimo za jubilej številko naklade VSAJ ZA STO, kar bi za nas vse ne bilo prehudo delo! Malo dobre volje in toplja beseda prijatelju ob pravem času. Navadno je najtežje začeti. Pripravljenost na uslugo, da namesto pridobljenega naročnika Vi pošljete ime in naslov ter njegovo morebitno prvo naročnino, more marsikomu pomagati do rednega prejetanja in branja MISLI. Najboljši dar listu bi bila od vsakega zvestega naročnika prav ta jubilejna akcija. Urednik in upravnik

Bela božična odeja . . .

DAROVI ZA BERNARDOV TISKOVNI SKLAD: \$12.— Ivan Valenčič, Janez Majcen; \$6.— Ludvik Bunderla, Mila Vadnjak, Ivanka Slavec; \$5.— Alojz Golja, N.N., Alojzija Košir; \$4.— Mario Maršič, Dr. Jure Koce, Ivan Stante, Alojz Papež; \$3.40 Peter Košak; \$3.— Ana Paulin; \$2.— Marija Štemac, Janez Vidovič, Marija Čančar, Ivan Mohar, Ivanka Žabkar, Toni Zrimšek, Jože Gjerek; \$1.— Marija Gorjanc, Rudolf Vitez, Alex Kodila, Tony Tukšar, Ludvik Grassmayr, Lina Grassmayr, Stanko Ogulin, Marjan Jonke, Slavka Ferbežar.

P. STANKO PODERŽAJ, INDIJA: \$10.— Alojzija Košir — ob srebrnem jubileju urednika (za lačne); \$5.— druž. Alojz Golja, Jože Gjerek; \$3.— Mario Maršič.

SLOVENSKI MISIJONARJI, TOGO AFRIKA: \$150.— Agata Zupanič; \$20.— M. Toplak (za lačne); \$3.— Mario Maršič; \$1.— Mario Berginc.

Dobrotnikom Bog povrni!

PREDNO zaključimo letošnji letnik, je prav, da **MISLI** čestitajo melbournskemu **VESTNIKU**, ki je nedavno obhajal svojo dvajsetletnico. **VESTNIK** je začel izhajati kot glasilo Slovenskega društva v Melbournu, najprej razmnoževan, nato v tisku. Danes je glasilo Zveze slovenskih društev v Avstraliji, ter je njegovo poslanstvo še širše in važnejše.

VESTNIKU želimo še dolgo življenje in obilo uspehov pri povezavi društev, ki hočejo v svobodni Avstraliji neodvisno slovensko pot. Gotovo ni malo težav — a bile so tudi v preteklosti in vendar je obstal. Le naj še dolgo širi slovensko misel ter gre z novimi silami novim jubilejem naproti! — Uredništvo **MISLI**.

je nosil po hiši, klel in se jezil, se znašal nad Dorothy in nikjer ni imel obstanka. Po petkrat na dan je prišel k Mattu, stiskal pesti od jeze, toda pomagati si ni mogel.

Matt ga je tolažil.

— Morda se bo unesel. Saj bo moral videti, da tako ne bo prišel daleč.

Steve je rohnel:

— On, unesel? Nikoli. Hvali fabriko in kolne farmo. Zapravi bo, kar bo mogel, in če se Dorothy ne bo pretrgala, bo šlo vse po zlu. Farma ne nese toliko, da bi človek razsikal. Pomisli, da sem jaz celo svoje življenje pustil na tej zemlji. On pa kakor da je padla z nebes in da ni nobene stvari škoda. Sem mu rekel, naj popravi streho na hlevu, ker bo pozimi zamakalo. Ni se je dotaknil. Jaz pa ne upam na streho. Preveč sem slab.

Ni se dal ugnati.

Dva dni po tistem ga je zadela kap. Temno je že bilo, ko je privekala Dorothy k Mattu. Matt se je ustrašil.

— Kaj je, Dorothy?

— Očeta je udarilo.

Matt je rinil kvišku.

— Kaj ga je udarilo?

— Stroke!

V tistem hipu se je spomnil starega Johna v livarni. Obšla ga je tiha groza.

— Je mrtev?

Odkimala je. Jane jo je držala za roke in tudi Jane se je tresla.

— Pojdi Matt in poglej, — je prosila.

Matt se je oblekel.

— Je Bob doma, Dorothy?

V veku je odkimala.

Jane ju je spremila do vrat in še dolgo strmela za njima. Šele ko sta zginila v temi, je zaprla vrata in odšla k očetu v kuhinjo, ki je čudno tiho sedel.

— Ko je človek star, Jane, je vsaka ura podarjena, — je rekel votlo. Ta dan še ni kadil, preveč ga je dajala sapa.

Jane je sklenila roke v naročju in se splašeno zastrmela predse.

Matt in Dorothy sta hitela kljub poledeneli poti. Ko sta hodila navzdol, ji je Matt ponudil roko.

— Primi se, da ne padeš.

Začutil je njeno vročo, tresočo se roko v svoji. Skoraj vlekkel jo je za seboj.

— Vse je samo zavoljo Boba, Matt, — je rekla.

— Vem, je skoraj siknil. — Preveč se je razjezil. Je mar to gospodar? In če mu za zemljo ni, da bi vsaj na otroka gledal in na tebe.

Tedaj je znova planila v vek. Matt je čutil, kako se ga oklepa z roko in nenadoma mu je postalo neprijetno. Toda pot je bila preveč ledena, da bi jo spustil. Skoraj tekla sta.

(Dalje prih.)

DECEMBRSKI ŠTEVILKI MISLI je priložen **KOLEDAR 1976**, pa tudi **KUVERTA** z že tiskanim naslovom. Odrežite in izpolnite spodnji del Kalendarja ter se za poravnanje naročnine poslužite kuverte!

OB DVEH VREDNIH KNJIGAH

SVETOVNI sejem knjig v Frankfurtu v Nemčiji je letos pokazal, da je povpraševanje po spominskih delih na knjižnem trgu zelo naraslo.

Goriška Mohorjeva družba v zamejski Gorici (Italija) je, kot se zdi, tako za lani kot za letos ujela znamenje časa in ponudila med mokorjevskimi svojim bralcem delo dr. Andreja Kobala v dveh delih: **SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE**. Lani je izšel prvi del te monumentalne knjige, letos pa drugi.

V prvem delu nam naš svetovni popotnik, doma iz Cerkna na Primorskem, razodene svoje skoraj pustolovsko življenje. V zadnji vojni je bil član tajne ameriške službe O.S.S. ter armadnega oddelka G-5 — kot tak je rešil Ljubljano in Zagreb pred uničenjem bombardiranja. Odkrije nam mnogo doslej neznanih dejstev, med njimi tudi marsikaj novega o ameriško-slovenskem pisatelju Louisu Adamiču. V drugem delu nas Kobalovo potovanje popelje po Japonski, Koreji, Indiji in Pakistanu. Končno smo z njim znova v Ameriki, kjer mož-svetovljanec predava na univerzi in urejuje tajni arhiv ruske carske tajne službe "Ohrana".

Kaj je ta tajni arhiv vseboval? Naj povemo, kar z besedami dr. Kobala:

"Ohrana" je bila ustanovljena leta 1881 po tragičnem atentatu na ruskega carja Aleksandra, ki so ga umorili anarhokomunisti skupine "Narodna volja". Za vso zahodno Evropo je "Ohrana" ustanovila svoje posebno središče v Parizu, kamor so se stekala vsa poročila in se od tod pošiljala v Petrograd. Leta 1914 je izbruhnila vojna in "Ohrana" je skoraj povsem razpadla. Tako ji ni uspelo preprečiti ruske revolucije leta 1917. Iz njenih arhivov, ki jih je vodja pariške izpostave konec vojne izročil Američanom in so bili prepeljani v Združene države, izhaja, da je bilo med leti 1907 in 1917 izvršenih po Rusiji 23.000 atentatov, v mnogih primerih ne na takoimenovane zatiralce ljudstva, ampak na posameznike, priljubljene med narodom... Leninova socialdemokratska stranka, predhodnica komunistične, je prav tako vzdrževala svojo obveščevalno službo. To je v glavnem vodila Leninova žena Krupskaja. Dokumenti so pokazali, da je Leninova obveščevalna služba vzdrževala šolo za teroriste. Na otoku Capri je Leninov prijatelj Maksim Gorki vzdrževal šolo za vežbanje ubijalcev, poslanih v Rusijo...

Zgodovinar je vzel za golo resnico, kar so napisali življenjepisci o Stalinu in njegovi slavi. Laž obstoji pa tudi v zamolčevanju. Zgodovinarji nič ne vedo, da se je Stalin kot mlad študent v semenišču udinjal žandarmeriji in izdajal sodijake. Skrbno molče, da se je v Tiflisu udeležil bančnega ropa, v katerem je bilo

ubitih sedem oseb. Prav nič ne omenjajo Maksima Litvinova, ki je kot sovjetski veleposlanik oznanjal svetu pravičnost in miroljubnost, v revolucionarnih letih pa ga je nemška policija aretirala in mu odvzela tristo tisoč rubljev v Tiflisu naropanega denarja. Resnične zgodbe o brutalnosti Lenina in drugih revolucionarjev se najdejo v arhivu. "Ohrana" je imela svoje agente med najvišjimi revolucionarji, dva Lenina prijatelja, zaupna odbornika v njegovi stranki, sta bila priznana kot zanesljiva poročevalca "Ohrane"...

V Tokiu se je dr. Kobal, ko je tam bival službeno, seznanil tudi z lastnico mesnice, Nemko, ki je dobavljala pred vojno klobase hotelu, kjer je imel glavni stan sovjetski tajni agent Sorge. Ta je med vojno obvestil Sovjete, da Japonska ne bo napadla Sibirijske Nemke, ki je tudi po vojni ohranila svojo mesnico, je pisatelj natančno pripovedovala o Sorgejevih sodelavcih. Med njimi je imenovala tudi Branka Vukelića, srbskega porekla, ki je v Parizu študiral pravo in ga je za vohunjenje na Japonskem najela ruska agentka "Olga"...

In tako gredo zanimive zgodbe tega svetovnega popotnika Slovenca dalje, od ozadij svetovnih dogodkov do osebnih doživetij, od lova na tigra do srečanja z indijskim ministrom, ki ga je celo naredil za brahmana. "To ste zaslužili, ker ste kot prijatelj Indije prevedli na slovenski jezik 'Sakuntalo', našega pesnika Kalidasa..."

Na koncu nam dr. Kobal zakliče: "Rojeni Slovenci, ostanimo Slovenci!... To je v zahvalo staršem in spoštovanje do njih, nam samim pa v korist in zadovoljstvo v življenju. Ne odtujujmo se!"

N.N., Gorica

IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

Fr. Valerian Jenko O.F.M.

Fr. Lovrenc Anžel O.F.M.

St. Raphael's Slovene Mission

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160

(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvijsko!)

Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael's Convent

311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

Telefon kot zgoraj.

BOŽIČ 1975

Sreda, 24. decembra. Bednji dan pred božičem.

7.00 zjutraj, Merrylands, sv. maša. Spovedovanje pred mašo, med mašo in po maši.

7.00 zvečer, Merrylands, sv. maša božične vigilijske. Spovedovanje.

12.00 popoldne, Auburn Town Hall, polnočnica (Poje mešani zbor).

Četrtek, 25. decembra. Jezusovo rojstvo.

Po polnočnici v Auburnu so še naslednje službe božje:

8.30 zjutraj, Merrylands, jutranja božična maša. (Igra in poje mladinski orkester "Svetla zvezda").

9.30 popoldan, Merrylands, sv. maša z ljudskim petjem.

10.30 dopoldan, Merrylands, slovesna ali velika maša. (Poje mešani zbor).

5.00 popoldan, Wollongong, slovenska božična služba božja.

Petek, 26. decembra, Štefanovo (nezapovedan praznik).

9.30 dopoldan, Merrylands, sv. maša.

Sobota, 27. decembra, sv. Janez evangelist.

7.00 zvečer, Merrylands, običajna sobotna večerna maša.

Nedelja, 28. decembra, Sveta Družina, Izseljenska nedelja.

9.30 dopoldan, Merrylands, praznična služba božja. Po sv. maši zahvalna pesem za konec leta in blagoslov z Najsvetejšim.

Četrtek, 1. januarja 1976, NOVO LETO.

9.30 dopoldan, Merrylands, praznična služba božja, (mešani zbor).

5.00 popoldan, Merrylands, sv. maša (ljudsko petje).

Prvi petek, 2. januarja.

7.00 zvečer, Merrylands, sv. maša in pobožnost v čast Srcu Jezusovemu z blagoslovom.

Prva sobota, 3. januarja.

7.00 zvečer, Merrylands, sobotna maša.

Nedelja, 4. januarja. RAZGLAŠENJE GOSPODOVO.

9.30 dopoldan, Merrylands, glavna služba božja. (Mešani zbor).

11.00 dopoldan, Merrylands, dodatna sv. maša, od danes dalje vsako nedeljo.

Ostale službe božje po rednem urniku. To je vsako soboto ob 7. zvečer in ob nedeljah ob 9.30 (glavna maša z zborovim petjem) ter ob 11. uri dodatna maša, predvsem za tiste, ki živijo daleč.

SPOVED za božič lahko opravite v adventu pol ure pred sobotno večerno ali nedeljsko dopoldansko mašo. Na četrto adventno nedeljo, 21. decembra, pa tudi med mašo in po maši. Poleg tega še:

24. dec., sredo, božična vigilijska: od 12 do 1. popoldan, St. Patrick, Blacktown. Od 1.30 do 2.30 popoldan, Cabramatta. Od 6 to 7 in od 8 do 9 zvečer, Merrylands. Od 11 zvečer do polnočnice, Auburn Town Hall.

WOLLONGONG ima izredno službo božjo na božični dan, v četrtek 25. decembra, ob 5. uri popoldan. Redna služba božja pa je vsako drugo nedeljo v mesecu, torej 11. januarja, 8. februarja. Kraj je Villa Maria kapela, Wollongong.

CANBERRA ima tudi letos božično polnočnico. Podrobnosti vam bo sporočil č. g. Dr. Ivan Mikula. Isto velja za **BRISBANE**.

NEWCASTLE ima redno slovensko službo božjo v nedeljo po božiču, 28. decembra ob 6. uri zvečer. Kraj je cerkev Srca Jezusovega, Hamilton.

"ŠTEFANOVANJE" je pri našem verskem centru že tradicionalno. Letos bo ta božična družabnost že trindvajsetič. Prvič so jo priredile "Misli" 27. decembra 1953 v Paddingtonu. Letos bo ta prireditev v petek 26. decembra v Auburn Town Hall. Začetek je ob 7. uri zvečer, konča pa se popoldne. Za ples bo igral priznani "Šernekov kvartet". V teku večera bodo na voljo srečke za srečolov, katerega glavni dobitnik bo magnetofon (AM in FM radio) ter še več lepih dobitkov. Doprinos bo za gradbeni fond Doma onemoglih. Lepo vabljivi! Pripeljite s seboj tudi svoje prijatelje in znance.

DRUŠTVO SV. ANE, ki je bilo pred kratkim ustanovljeno, je že kar pridno v delu za naš center. Čla-

nice se pomagale pri pikniku 23. novembra, ki smo ga imeli v dobrodošlico p. Lovrencu in s. Ksaveriji. Zbrale so tudi že precej rabljene, toda še uporabne obleke za vietnamske begunce, katero so sestre že dvakrat odpeljale v Easthills Hostel. Za obleko se članice še naprej priporočajo. Prinesite jo kar v Merrylands, kadar pridete k maši; oddajte jo v razredu ali pri sestrah.

Naslednjič bodo imele članice na skrbi postrežbo pri družabni prireditvi 29. novembra. Prihodnji sestanek bo v sredo, 17. decembra, na katerem bo izdelan načrt za pomoč pri "Štefanovanju" v Auburn Town Hall.

DVE MASI OB NEDELJAH bodo od 4. januarja 1976 dalje. Glavna služba božja z zborovim petjem bo še naprej ob 9.30 dopoldan. Dodatna služba božja pa bo ob 11. uri. Ta sv. maša je predvsem za tiste, ki žive precej daleč in jim je težko priti v Merrylands za prvo mašo. Upam, da bodo tisti, ki so izrazili željo za poznejšo mašo, res tudi prišli. Ta pozna služba božja se bo gotovo obnesla zimske mesece (junij, julij in avgust). Sobotna večerna maša ob 7. uri, ki velja za nedeljsko, pa seveda ostane. Prosim, povejte svoje mnenje glede teh maš in sploh vseh zadev, ki se tičejo našega verskega sporeda. Saj je po II. vaticanskem cerkvenem zboru priporočljivo, da tudi laiki čim tesneje sodelujejo pri cerkvenem življenju.

P. LOVRENC ANŽEL je končno prišel iz Melbourn, kjer je nekaj tednov nadomeščal p. Stanka. P. Lovrenca in s. Ksaverijo smo počastili ter jima izrekli dobrodošlico na pikniku 23. novembra. Kar vesela družba je bila zbrana na sestrskem dvorišču. Doprinos tega piknika bo za avto, ki ga bo uporabljaj p. Lovrenc pri delu za naše rojake. Vsem, ki so se udeležili tega piknika, pomagali na njem ter darovali dobiteke za srečolov in licitacijo, iskren Bog plačaj! Upam, da se bomo še večkrat zbrali na takih in podobnih prireditvah.

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE, v nedeljo po novem letu, 4. januarja 1976. je misijonski praznik, ki ga ime-

Vljudno ste vabljeni na
tradicionalno

"ŠTEFANOVANJE"

ki bo v Auburn Town Hall
v petek, 26. decembra 1975
od 7. do polnoči.

Igral nam bo izvrstni "Šernekov kvartet"
Glavni dobiček pri srečolovu
bo kasetni magnetofon.

Dobiček bo za "Ambrožičev dom" onemoglih.

P. Valerian

nujemo tudi Trije kralji. Ta dan bo v Merrylandsu druga nabirka za misijone. Seveda se bomo spomnili misijonov tudi pri daritvi sv. maše. Če smo katoličani, nas že to obvezuje, da po svojih močeh skrbimo za širjenje vere. Ker ne moremo vsi v misijone, pa vsaj misijonarjem nudimo duhovno in gmotno pomoč pri širjenju evangelija. Gotovo preberite članek p. Evgena, ki je bil objavljen v novembrski številki "Misli" na strani 323. Videli boste, kako zelo misijonarji zavise od nas; saj od domačinov zaradi izredne revščine ne morejo pričakati pomoči. Ko torej tvorno podpremo misijone, storimo dvojno dobro delo: pomagamo ubogim — "Kar ste sterilni kateremu teh mojih najmanjših, ste meni storili" (Mt 25,40), obenem pa pomagamo širiti evangelij, ki je veselo oznanilo.

LETNO TABORJENJE na Mt. Mileni bo v priredbi našega centra tudi letos. Prvi teden od 4. do 9. januarja bo za dekleta, naslednji teden, od 12. do 16. jan. pa za fante. Prijavite se čimprej. Pristojbina bo letos deset dolarjev, ker so pač življenjski stroški veliko večji kot so bili lani.

DVA NOVA GROBOVA beleži naša skupnost. Dne 28.10.1975. je v Cringilli (Wollongong) tragično preminul rojak MILAN GLAVIČ. Rojen je bil 30.12.1928 v vasi Sovinjak, Istra. Leta 1952 se je poročil z Nelo,

Tudi gojenci
Slomškove šole
sydneyjskega
verskega središča
v Merrylandsu
se vesele počitnic . . .

roj. Paladin, v Avstralijo so prišli 1963. Milan se je zaposlil v livarni v Warrawongu. Maša zadušnica je bila 6.11.75. v Warrawongu, pokopan pa je bil v Wollongongu. Poleg žene zapušča sina Ovidija, 23 let, hčerko Darijo, 18 let in sina Nevinka, 15 let. Družini pokojnika naše iskreno sožalje ob izgubi moža in očeta. — Drugi smrtni slučaj pa je FRANC VENGUST, ki je bil rojen 15.10.1915 v vasi Jakob, Šenčur pri Celju. V Avstraliji je bival čez dvajset let in je bil dolga leta zaposlen v kuhinji Prince Alfred bolnišnice v Camperdownu. V isti bolnici je tudi umrl 15. novembra 1975. Pokopan je bil 24. novembra na slovenskem delu pokopališču v Rookwoodu, grob št. 22. Maša zadušnica zanj je bila opravljena že en dan preje, v nedeljo, 23. nov. Pokojni Franc je še pred kratkim obiskal svojo sestro Angelo por. Slomšek v svojem

rojstnem kraju. Spomnimo se pokojnika v naših molitvah. R.I.P.

VSAJ ENKRAT NA MESEC V MERRYLANDS k službi božji, naj bi veljalo za vse naše rojake. Res je, da nekateri živite precej daleč. Pa vendar se potrudite in pridite občasno v našo cerkev v Merrylands, da boste tako ostali v stiku z našim verskim središčem in narodno skupnostjo. Nikar ne recite, da znate angleško in vam naša služba božja ni več potrebna. Bodite hvaležni, da imamo svojo cerkev. Naš verski center se mora ohraniti čim dalje. Saj bodo prišli v bodoče še novi rojaki. Kam naj se obrnejo, če bi ga ne našli več tukaj? Ostanimo versko in narodno zavedni. Lepo je, če ponudite prevoz v Merrylands kakšnemu osamljenemu rojaku, ki nima prevoznega sredstva. Storili boste dobro delo.

P. VALERIJAN

Z Vseh Vetrov

OSEMDESETLETNICO je praznoval v ameriški Ljubljani — Clevelandu — najvidnejši med ameriški Slovenci, bivši clevelandski župan, bivši governor države Ohio ter bivši dolgoletni senator ZDA — **Frank Lausche**. Mož je po vsej Ameriki spoštovan ne le kot odlični Amerikanec, ampak tudi kot zaveden Slovenec. V Ameriki je bil rojen, pa nikoli ni zatajil materinega jezika in slovenske narodnosti.

Tudi ga zavest in javno priznanje slovenskega pokolenja nista nikoli ovirala na poti do visokih ameriških državnih časti. Kot senator je bil celo kandidat za predsednika ZDA, pa je kandidaturu sam odklonil.

Proslave Lauschetove osemdesetletnice se je 9. novembra udeležilo nad 400 zastopnikov slovenskega in ameriškega življenja. Tudi avstralski Slovenci mu k visokemu jubileju iz srca čestitamo. Naj bi Lauschetov zgled svetil tudi naši mladini, ki dorašča med nami na petem kontinentu!

AVSTRALIJA je zopet pred volitvami: ko bodo MISLI med bralci, bodo že za nami. Kaj bomo spekli, ne bom prerokoval, kaj dobrega pa se Avstraliji ne obeta. Če zmaga zopet delavska stranka, gremo naprej v socializem in komunizmu naproti — če zmaga liberalna, bodo unije v svoji moči s stankami bojkotirale delo vlade za dvig tako uničene ekonomije.

Kaj daleč smo že prišli, ko se narodni tajnik A.M.W.U., komunist Halfpenny, javno ponaša z brezmejno močjo unij, „pa je pri vsem tem Avstralija še slepa. Že pred enim letom je napovedal (Douglas Wilkie nam je v "Sun"-u prinesel njegov citat): "There'll be increasing moves by the trade union movement to take away power from its political ally, the A.L.P." Kaj ni s tem povedano vse, kdo vodi in kam? Demokracija je lepa beseda — pa je lahko samo limanica za vse tisto, kar pride...

Avstralija bo spregledala, ko bo prepozno. Mnogi naši — begunci izpod komunizma — pa bodo spregledali že drugič, ko bo tudi drugič prepozno. Pravijo, da gre osel samo enkrat na led...

IZ JUŽNEGA VIETNAMA pride sem in tja kak drobec novic, malo necenzuriranih po zasebnih kanalih. Kar pride uradno, mora služiti seveda propagandi. Tako je iz Saigona prišlo sporočilo, da so oblasti dale dovoljenje za izhajanje katoliškega tednika. Imenoval se bo "Katoličani in narod", izdajali pa ga bodo seveda "napredni" katoličani. V čem bo ta "naprednost", si lahko mislimo. Tednik bo proslavljal novo oblast in versko svobodo, zagovarjal marksistično pojmovanje družbe ter kritiziral vse, kar nasprotuje komunizmu. Nič novega — iste metode povsod, pa tudi isti cilj.

STRUPENA GOBA, ki je po Srednji Evropi znana kot "zelena mušnica" in je kriva 90 odstotkov vseh

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S

AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST. 2165

N.S.W.

TELEFON: 72-1583

Nameravate potovati skozi Italijo in obiskati RIM?

V RIMU sta Vam po zmernih cenah na razpolago dva slovenska hotela:

Hotel BLED IN Hotel DANIELA

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00184 — ROMA (Tel. 777102 in 7579941)

Via L. Luzzatti, 31
00185 — ROMA (Tel. 750587 in 771051)

Lastnik: Vinko Levstik

Zmogljivost: 85 sob, 150 ležišč. Vse sobe imajo lastno kopalnico, telefon in ostale moderne udobnosti. Postreženi boste v novi slovenski restavraciji. Osebe je pretežno slovensko. Počutili se boste res domače.

DOBRODOŠLI!

evropskih zastupitev z gobami, naj bi postala reševalka bolnikov raka. Vsaj tako upajo raziskovalci Planckovega inštituta v Heidelbergu: v tej gobi so poleg strupa amanitina odkrili snov, ki naj bi bila vredna poskusov. Kemična snov se imenuje amanulin in lahko uničuje rakaste celice, zdravim pa ne škoduje. Seveda bo vzelo še precej časa in uspeh danes še ni zagotovljen. Vsaj upanje je — to je pa pri danes tako razširjeni in neozdravljivi bolezni že veliko.

ZA BLAŽENEGA je bil 16. novembra proglašen neapeljski zdravnik in univerzitetni profesor Giuseppe Moscatti, ki je svetel zgled našega časa: živel je od 1880 do 1927. Njegovo življenje je bilo zvesto izvrševanje vsakdanjih dolžnosti poklica in pa dela ljubezni. Vse življenje kot znanstvenik svetovnega slovesa je bil globoko prepričan, da je vsaka znanost brez vere prazna, zato je ostal zvest Cerkev. Papež je ob priliki njegove razglasitve blaženim poudaril: "Ravnotežje med znanostjo in vero je bila osebna zmaga novega blaženega. To je bila njegova notranja gotovost, ki ga je vodila povsod. Dajala mu je pobudo in moč pri delu ter v razmerju do ljudi."

Zanimivo je dejstvo, da se je k novemu blaženemu kot zdravniku zatekel tudi znameniti operni pevec Caruso. Moscatti je bil edini zdravnik, ki je ugotovil

pravo Carusovo skrito bolezen. Kar pa je bilo še več vredno: zdravnik je Carusa pripravil za prejem zakramentov.

GENERAL FRANCO je končal svojo življenjsko pot, v kateri se je dvignil na oblast v krvavi španski revoluciji, ki komunistom prav zaradi Francove odločnosti ni prinesla zmage. Bil je vseskozi vojak, pa tudi vreden kristjan in španski narodnjak. Na smrtni postelji je mirno dejal: "Skušal sem živeti in rad bi tudi umrl kot katoličan." V svoj duhovni testament je zapisal: "Prosim oproščenja vse, kakor tudi jaz odpuščem iz srca vsem, ki pravijo, da so moji sovražniki. S svoje strani nimam sovražnikov, razen sovražnikov Španije, kateri sem obljubil služiti in katero sem ljubil do poslednjega diha..."

General Franco je umrl dva tedna pred svojim izpolnjenim 83-letom.

MRTVOUD velja v Avstraliji za morilca številka tri, takoj za srčno kapjo in rakom. Kar petnajst odstotkov vseh smrti povzroča vsako leto. Zadene visoko število 130.000 avstralskih prebivalcev letno ter poleg smrti ali ozdravljenj pusti od 15.000 do 20.000 nepokretnih. Od teh ostane deset odstotkov bolnikov za vse življenje odvisnih od drugih in v stalnem bolniškem skrbstvu. — Mrtvoud podira zlasti ljudi srednjih let.

EMONA ENTERPRISES

Vam nudi elektronske računalnike vseh vrst, od znanstvenih (scientific), strokovnih (engineering) in trgovskih (business) do čisto enostavnih za vsakdanjo uporabo; elektronske ure z radiom (fully solid state digital clock — AM/SM Radio); nemške NORDMENDE barvne televizije (se dobe samo v Sydneyu); avtomobilske sprejemnike; kasetne magnetofone; HI-FI ojačevalne naprave in drugo.

Pišite nam za prospekte in cenik — z veseljem Vam bomo ustregli:

EMONA ENTERPRISES

(Jelena in Alfred Brežnik)

21 JUDGE STREET, RANDWICK, N.S.W.

(P.O. Box 188, Coogee, N.S.W., 2034)

TELEFON: 399-9061

Slovenske plošče in kasete dobite v Sydneyu v Slovenskem Centru sv. Rafaela, v Melbournu pa pri Društvu sv. Eme, slovenska cerkev v Kew.

KOTIČEK NAŠIH MALIH

O BOŽIČNEM DREVESCU

**"NEKAM BLEDE SI DANES, SINKO".
"JOJ, TREBUŠČEK ME BOLI!"
"REVČEK MAMIN, ČAJA SKUHAM
IZ ZDRAVILNIH TI ZELI . . ."
"NIČ NE KUHAJ, NE POMAGA!
ZAME ZDRAVJA V ROŽAH NI.
MOGLE BI MI POMAGATI
LE TRI ČUDEŽNE REČI:
VREČKA PISANIH BONBONOV,
KI NA SMREČICI VISI;
SLADKO JAJCECE, KI ZLATA
PTIČKA V VEJAH GA VALI;
STARI ČOKOLADNI DEDEK,
KI POD SMREČICO SEDI . . ."**

NEŽA MAUER

DRAGI OTROCI! Ste prebrali zgornjo pesmico? Aj, sladkosnednež je fantek, o katerem govori pesmica. Pa še kakšen! In da bi dobil dobrote božičnega drevesčka, se še mamicci zlaže, da ga boli trebuh . . . Upam, da mu je mamica dala dober božični nauk.

Kaj pa je nauk božiča za nas vse? To, da je Jezušček izbral revni hlevček za svoj rojstni kraj. Ni imel lepega koška ali posteljice, kjer bi počival po rojstvu. Na slamico v jaslice ga je položila nebeška Mati Marija, iz katerih jedo kravica, vol in osliček. Pastirčki, ki so bili sami revni, so sveti Družini prinesli od svoje hrane.

Vi, dragi otroci, imate vsega dovolj. Zlasti za praznike. Ne samo obilno hrano in sladkarij vseh vrst, mamica in očka skrbijo tudi za vašo novo in lepo obleko, obutev in še sto drugih stvari. Tako lahko pri vsem blagostanju postanete izbirični, da vam nobena stvar več ni dobra in povolji. Pa še več: pri vsem tem pozabite misliti na to, da je bil ob rojstvu Jezušček v hlevcu tako zelo ubog.

Spomniti vas moram, da je takih Jezuškov danes veliko veliko na svetu. V vseh revežih moramo gledati Boga samega, tako nas je učil betlehemski Jezušček, ko je dorastel. Tisoči in tisoči otrok po svetu nimajo vsega

tega, kar imate vi. Nimajo oblekce, nimajo lepega doma, nimajo prilike za šolo, nimajo niti toliko, da bi bili vsak dan siti. Ali veste, da na tisoče otrok na svetu vsak dan umrje od lakote — medtem, ko vi mečete koše svežega kruha proč in kupujete sladkarije.

Ko bi bili vi, dragi otroci, takrat v Betlehemu med pastirčki, bi Jezuščku v hlevček gotovo kaj prinesli. Ni prav, da smo zdaj tako vase zaverovani, da ne mislimo na "Jezuščke" po svetu, ki živijo danes in so potrebni pomoči. Božič naj nas spomni nanje! Prinesimo k jasicam dar za vse uboge Jezuščkove bratce po svetu! Odpovejmo se kaki svoji udobnosti ali sladkariji, prihranjen denar pa naj pomaga tem revčkom, ki so tudi naši bratci in sestrice!

Boste storili tako? Jezušček vas bo bogato blagoslovil iz jasic in vam vsako božično žrtvico stokrat povrnil. Potem bo božič za vas še vse lepši in srečnejši. Prav takega božiča vam iz srca želi — STRIČEK.

Ali boste v vaši družini postavili JASLICE? Božično drevo je lepo, jaslice pa so še lepše in pomenijo vse več. Otroci po Sloveniji, kjer sta bila rojena vaša mamica in očka, imajo pred božičem veliko veselja s pripravami in postavitvijo jasic. Napravijo štalico ali votlinico, v gozdu naberejo zelenega mahu za poljane. Sveto Družino, pastirčke in ovčke kupijo, ali pa jih celo sami vlivajo. Pa tudi izrezane figure iz papirja so lepe. Ko v hlevčku zagori lučka in se nad njim zasveti zvezda repatica, ti pogled na jaslice božič zares približa.

Ob jasicah se na sveti večer zbere slovenska družina, da vsi skupaj pomolijo in zapojejo. Tako delajo družine doma — zakaj bi ne delale tudi v zdomstvu? Koliko veselja bi prav jaslice prinesle vsem!

UNANDERRA, N.S.W. — Pa naj se še enkrat oglasi "kmet iz Unanderre"! Sem pač trmast Gorenjec in ne odneham tako hitro.

Ako poslušamo propagando o vsem napredku doma in novih hišicah po ljubi slovenski deželi — nekateri mislijo, da se sme danes pod soncem širiti samo taka propaganda! — potem je bil moj kratki opis v oktobrski številki res preveč enostranski. Da se zidajo hišice (in za izbrance celo vikendi!) nove in lepše — rad priznam. A ne bodimo slepi za drugo plat: kako se zidajo?

Sin kmečkega gospodarja je odšel v tovarno in tudi sinova žena. Tako sta doma na vrtu začela počasi zidati hišico — ker oba delata v tovarni, po delu pa še doma na kmetiji.

Druga je vrsta kmečke družine, iz katere je sin odšel v Nemčijo. Tam si prisluži za hišico, dopust pa si izbere takrat, ko je doma največ dela, da svojemu rojstnemu domu pomaga riniti dalje.

Pa pogledjmo še tistega kmeta, ki ima samo kmetijo: ta pa si ni mogel in se še ne more g-niti nikamor.

Kako je torej slovenskemu kmetu "olajšano delo"? Tako, da se bavi samo z živinorejo, ker mora delati tudi v tovarni, če hoče živeti. Ob takšnem tempu iz dela na delo pa zlahka pritrdim, da je kmečka idiličnost že zdavnaj izumrla in živi samo še v Finžgarjevih knjigah zapisana.

Razumem, da nekaterim ni po volji, ko jim ne uspe speljati osla na led dvakrat. In dostavim lahko še to, da se nekateri zastonj borijo postaviti požagano drevo nazaj in pričakovati, da bo ponovno rodilo. Ko sade novega, mu pa v materialističnem ljubosumju gnoje z davki in propagando. Na takih temeljih bo beda slovenskega kmečkega življenja žarela še naprej, kot je doslej vseh trideset let. — **Ciril Škofic.**

GEELONG, VIC. — Morda bo koga zanimalo poročilo o **IVANU HOČEVARJU**, ki je toliko let živel med nami in smo ga v naši geelongški slovenski naselbini vsi poznali. Iz Šmihela (hrenovška župnija) na Primorskem je bil doma in pred dobrim letom se je vrnil tja. Zdaj smo zvedeli, da ga ni več med živimi. Proti koncu oktobra so našli mrtvega. Ivan se je udeležil neke "fantovščine", na poti domov pozno ponoči pa ga je spremljevalec ubil ter ga oropal. Gotovo je mislil, da bo pri "Avstralcu" našel veliko denarja, saj se je Ivan po naravi rad malo preveč pobahal. Po poročilih je dobil komaj nekaj tisoč dinarjev — Ivana pa je le stalo življenje . . .

Tu v Geelongu je pokojni Ivan pred leti padel ob

zidavi tovarniškega dimnika z velike višine, pa je vendar ostal živ. Kolikokrat nam je pripovedoval to svojo zgodbo, ko je bil v veseli družbi! Zdaj pa je moral doma tako žalostno končati nasilne smrti . . . Upajmo, da mu je bil Bog milostljiv Sodnik — za pokoj njegove duše pa vsaj tisti, ki smo ga poznali, zmolimo kak očenaš! — **Poročevalec.**

GLADESVILLE, N.S.W. — Morda boste našli v **MISLIH** prostor za sliko naše enoletne Marije Svetlane, o kateri sem Vam ves vesel pisal lani po božiču. Zdaj je že kar velika deklica in upamo, da bo za božič že shodila, saj že poskuša prvih korake. Vedno

je zdrava in kar naprej se smehlja. Kako bi se ne, saj je bila rojena ravno lani na sveto noč, v zgodnjih jutranjih urah. Lanskega božiča naša družina res ne

MELBOURNSKI SLOVENCI!
Kadar potrebujete **TAXI TRUCK**
za selitev in podobno,
se boste z **MAKSOM HARTMANOM**
po domače pomenili za čas prevoza,
delo pa bo opravljeno dobro
in po konkurenčni ceni.
Kličite čez dan: 311 6366
RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.
(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah
kličite Maksovo številko doma: 850 4090

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO želi vsem naročnikom, vsem, ki se poslužujete
moje agencije, ter vsem svojim številnim prijateljem in znancem

DR. J. KOCE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101

TELEFON: 86-8076

1. Obrnite se na nas, če hočete imeti res pravilne prevode spričeval, delavskih knjižic in sploh vseh dokumentov.
2. Ravnajte se po načelu "svoji k svojim", kot to delajo drugi narodi. Zato naročajte važne karte vseh vrst (za letala, ladje itd.) pri nas, saj pri nas ne stane vozna karta niti cent več kot drugje. Sploh se obračajte z zaupanjem na nas po nasvete v kakršni koli zadevi. Naše izkustvo, ki smo ga nabrali tekom več kot 20 let v Avstraliji, Vam bo prišlo prav.
3. Darilne pošiljke (pakete) izvršujemo hitro in solidno. Če želite, vam pošljemo cenik.

Zastopnik za N.S.W.

Mr. R. OLIP
65 MONCUR ST.,
WOOLLAHRA, N.S.W.
Tel. 32-4806

Zastopnik za Queensland

Mr. J. PRIMOŽIČ
39 DICKENSON ST.,
CARINA, QLD., 4152

bo nikoli pozabila: saj smo dobili najlepše božično darilo in sam Jezušček je bil tisti, ki nam ga je podaril. Letos pa bo Marija Svetlana že z otroškim veseljem in začudenjem zrla v jaslice...

Vsem pri MISLIH in tudi vsem našim znancem in prijateljem blagoslovljen božič! — Marija, Rozi in Rihard Bogatec.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

želi vsem bralcem, prijateljem in znancem
Janez Primožič, Brisbane

Urarsko in zlatarsko podjetje:

ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engrviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

GOSNELLS, W.A. — Letos pa Vas hočem prehiteti, tako z božičnimi in novoletnimi čestitkami, kot tudi z naročnino in darom v Bernardov tiskovni sklad, na kar nas naročnike navadno spomni šele spodnji del koledarja, priloženega decembski številki. Za srebrni jubilej MISLI se to spodobi, ali ne? Že dolgo vrsto let me naš mesečnik sleherni mesec zvesto obiskuje in morda sem ena najstarejših naročnic. MISLIM bom ostala zvesta do konca svojega življenja. Ko pridejo, jih kar prehitro preberem: vedno mi prinesejo obilo veselja, pa tudi novic. V vsaki številki je toliko zanimivega in poučnega. Le vztrajajte v delu za nas, ki smo raztreseni po vsej Avstraliji!

Vesele praznike vsem znancem in prijateljem, posebno pa p. uredniku in vsem sodelavcem naših dragih MISLI! — Ana Paulin.

MELBOURNE, VIC. — Ne morem si kaj, da bi ne napisal nekaj vrstic. Morda mi bo potem lažje. In mislim, da tako kot jaz čuti marsikdo, samo povedati si ne upa.

Morda je kje v Avstraliji DEKLE od 25-33 let starosti, lahko tudi mamica z enim otrokom, mirnega značaja in poštenih namenov, ki bi si rada ustvarila skupno bodočnost s slovenskim fantom. Moja starost je 35 let, nisem alkoholik, sem mirnega značaja in lepega vedenja.

Samo resne odgovore pošljite na uredništvo MISLI!

Sami veste, da je zadnji čas tako po časopisih kot na radiu ali na T.V. samo "volilni golaž". Saj človeka že ušesa bole od vsega tega. Zato sem danes odprl 3EA, da se vsaj ob kontinentalni glasbi kake etnične skupine osvežim in pozabim na volilni boj. Pa sem slabo naletel: ravno na "jugoslovanski program". Ni bila slovenska ura, ampak mešanica vsega, med pesmimi pa proslavljanje narodnega praznika 29. novembra, prenos iz proslavne zabave z govornicami v "srbohrvaščini" in seveda angleščini — celo g. Whitlam se je oglasil . . . Ob rjoenju povabljenih gostov sem mislil, da sem doma na kakem zborovanju, na kate-rega so hočeš-nočeš pognali delavce iz tovarn in študente iz šol ter ukazali vpiti maršalovo ime.

Ethnic Australia, kam te je zaneslo? Kdo vodi program, katerega del smo tudi Slovenci? Do danes sem mislil, da oddaja ne sme biti izrabljena v politične namene, ampak naj VSEM priseljencem zares nudi nekaj kulturnega in domačega, nekaj njihovega . . . Pa je s takimle programom popolnoma pozabljeno celo to, da je velika večina avstralskih etničnih skupin iz države Jugoslavije — beguncev, velik del ostalih pa ekonomskih izseljencev iz tega tako opevanega socialističnega raja na Balkanu. Za tak program res hvala lepa! Financirati bi ga morala ambasada s konzulati, ne pa avstralska vlada iz naših taks!

Menim, da sem z gornjimi vrsticami povedal misli mnogih melbournskih Slovencev. — Ljubljčan.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je JOŽE LIPEJ, rojen leta 1935 v Stari vasi na Bizeljskem. V Avstralijo je dospel iz Nemčije in je tu že nad dvajset let. Njegov zadnji naslov je bil Wollongong West. Zanj sprašujejo domači.

*

Med odpiranjem konzerve razlaga mama otroku: "Vidiš, Tomažek, s takimi ribicami se pa hranijo v morju večje ribe".

"Res?" se začudi Tomažek. "Kako pa odpro konzerve?"

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

STANISLAV FRANK

74 Rosewater Terrace, OTTOWAY, S.A., 5013

LICENSED LAND AGENT:

Posreduje pri nakupu in prodaji zemljišč in hiš.

DARILNE POŠILJKE v Jugoslavijo posreduje redno in po zmerni ceni.

SERVICE ZA LISTINE: napravi vam razne dokumente, pooblastila, testamente itd.

ROJAKI! S polnim zaupanjem se obračajte na nas v teh zadevah!

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

PHOTO STUDIO VARDAR

108 GERTRUDE STREET, FITZROY
MELBOURNE, VIC.

(blizu je Exhibition Building)

TELEFON: 41-5978 PO URAH: 44-6733

IZDELUJEMO prvovrstne fotografije:
svatbene, družinske in razne.

PRESLIKAMO ali POVEČAMO črno-bele
ter barvne fotografije.

Pri nas dobite tudi poročne vence in cvetje

POSOJAMO BREZPLAČNO SVATBENA
OBLAČILA.

ter ostale svatbene potrebščine.

Odrpito ob sobotah in nedeljah od 10—7,
druge dneve od 10—5.

SPREJEMAMO TUDI BREZ PREDČASNEGA OBVESTILA!

PAUL NIKOLICH

- Za dvojno moralo zahtevajo nekateri dvojno plačo.
- V nekaterih časopisih niti med vrsticami nič ne piše.
- Delovnega uspeha se veseli ves kolektiv, finančnega pa največkrat samo nekateri.
- "Zdaj vem, kaj pomeni 'brezplačna šola'. To, da sem ostal brez plače." (Oče ob začetku šolskega leta).
- Kupec nagovori na trgu branjevko: "Kako lepa domača jabolka! Od kod jih pa uvažate?"
- Delavec beraču, ki ga prosi vbogajme: "Žal, nisem vaju dajati. Vaju sem, da se mi vzame."
- Generalni direktor delavcu: "Lahko ste zadovoljni, da sem si vzel nekaj časa za vas. Danes dopoldne sem jih že devet zavrnil." "Vem, tovariš generalni. Tistih devet sem bil jaz."
- V ljubljanski pekarni. — "In vi pravite, da je kruh svež?" — "Seveda, saj so ga pravkar pripeljali iz Skopja."
- Nekateri so dobri tovariši — za ozek krog svojih znancev.
- Samoupravljanje — to so oni; upravljanje in odločanje — to sem jaz.
- "Vedno sem bil optimist. Zdaj pa nenadoma vse črno vidim. Kakšna bolezen je to in kako naj jo zdravim?" — "V glavi se ti je zjasnilo. Zdrav si kot dren."

ROJAKI V SYDNEYU!

Kadar potrebujete kakovostni pouk za vožnjo osebnega avtomobila ali tovornjaka, se z zaupanjem obrnite na našo

YADRAN AVTO-ŠOLO

Lastnik Franc Čuček Vam je vedno na razpolago. Pokličite ga telefonsko na številki **624-5538**.

20 PREMIER ST., TOONGABBIE, N.S.W.

MELBOURNSKI SLOVENC I !

V slučaju prometne nesreče se posvetujte z
LAWSON MOTOR BODY REPAIRS
za kvalitetna popravila Vašega avtomobila.

Delamo tudi za R.A.C.V in druge zavarovalnice.

Vprašajte za rojaka Darka Butinar ali Maria Deltoso!

15 Lawson Crescent, Thomastown, Vic. 3074 — Tel.: 460 4102

Kaj pomeni naša slika, je vsakemu jasno; tudi njena svetopisemska zgodba nam je znana. Vseeno nam uganka stavlja vprašanje: **Zakaj je morala sveta Družina bežati v Egipt?** Odgovor, vzeti iz svetopisemškega poročila, je skrit v čudno razvrščenih črkah okrog slike. Razvozljali ga boste, če boste črke brali v gotovem zaporedju. Seveda ugankarjem ne bom povedal, s katero črko naj začnejo . . .

Rešitev pošljite do 5. januarja v uredništvo. Morda bo žreb za nagrado izbral Vaše ime . . .

REŠITEV NOVEMBRSE KRIZANKE:

Vodoravno: 1. Maribor; 8. atomska; 9. tabor; 10. Nelči; 11. počastiti; 15. akcija; 17. koline; 20. Oklahomec; 24. rokav; 25. tarok; 26. satelit; 27. ilovica.
Navpično: 2. ribič; 3. Boris; 4. rajni; 5. Vodnik; 6. psalmi; 7. palica; 12. okno; 13. terek; 14. tabla; 16. jame; 17. korist; 18. lakota; 19. novela; 21. lakti; 22. hitro; 23. marki.

Rešitev križanke so poslali: Jože Grilj, sestra Pavla, Ivanka Žabkar, Tone Pestotnik, Emilija Šerek, Janez Turk in Francka Anžin. Izžreban je bil **Tone Pestotnik**.

*

"Tone, ali je res, da so mačke hudobne, zahrbtne in maščevalne?"

"Res, moja draga mucka!"

*

Žena: "Jutri je dvajsetletnica najine poroke. Ali naj zakoljem kokoš?"

Mož: "Nikar! Kaj pa more za to uboga kura?"

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LTD.
182 NORTON STREET, LEICHHARDT, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS —
INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA
J. M. THAME
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds).

TELEFON: SYDNEY 560-4766 in 560-4490

Zadnja številka letnika je tu — ste že poravnali naročnino???

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

SLOVENIJA
TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Želite preživeti **BOŽIČNE** in **NOVOLETNE PRAZNIKE** v domovini?
Poskrbimo Vam lahko za ugodno letalsko zvezo s Slovenijo pred prazniki kakor
tudi po praznikih za vrnitev v Avstralijo.

Organiziramo desetdnevne skupinske obiske
v svetovnoznano zdravilišče **BAGUIO** na **FILIPINIH!**

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po Urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

TURISTIČNA AGENCIJA

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE
ALI PIŠITE:

Theodore Travel Service P/L

66 Oxford St., (Darlinghurst), Sydney, 2010.

33-4385

Tel.: 33-4155, A.H. 32-4806

33-5995

● mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb

● pri nas dobite najcenejše možne vozne karte

Bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano
agencijo, katera objavlja veliki Q za Qantas

V uradu:

RATKO OLIP

BLACKTOWN 6 Campbell St., Tel. 622-7336, A.H. 32-4806.

PODRUZNICE:

SYDNEY
PENRITH

269 Elizabeth St., Tel. 61-3153, 26-1621, A.H. 32-4806

446 High St., Tel. (047) 31-3588, A.H. 32-4806

VAŠA PRVA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

*Vam more nuditi odlične ugodnosti in najnižje cene
za vse vrste potovanj, za skupinska potovanja pa še posebne popuste.*

Organiziramo desetdnevne skupinske obiske
v svetovnoznano zdravilišče BAGUIO na FILIPINIJI

POSLUŽUJTE SE VAŠE POTNIŠKE AGENCIJE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

POSLUJEMO VSAK DAN, TUDI OB SOBOTAH, OD 9. — 1. URE.

Po urah:

Paul Nikolic, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755